

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം

വാള്യം 11

ലക്കം 05

വാർഷിക വരിസംഖ്യ 600

www.akhbarbadrqadian.in

പത്രാധിപർ എച്ച്.ശംസുദ്ദീൻ

സഹപത്രാധിപർ മുഹമ്മദ് ഇസ്മായിൽ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذٰلِكَ أَزْكٰى لَهُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٢٤﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ﴿٢٥﴾

സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരോടു പറയുക, അവർ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ(ദൃഷ്ടികൾ) താഴ്ത്തുകയും (നിയന്ത്രിക്കുകയും) തങ്ങളുടെ രഹസ്യസ്ഥാനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അത് അവർക്ക് ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ മാർഗമാകുന്നു. അല്ലാഹു അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസിനികളോടു പറയുക, അവർ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തുകയും അവരുടെ രഹസ്യസ്ഥാനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അവരുടെ സൗന്ദര്യം അവർ വെളിപ്പെടുത്തരുത്; അതിൽനിന്ന് സ്വയം വെളിപ്പെടുപോകുന്നതല്ലാതെ.(24:31,32)

2026 ജനുവരി 29 • ഹി.ശം 1405 സൗമ്യൻ 29 • ഹിജ്റിലി ചമരി 1447 ശബ്ബാത് 9

തിരുനബി ﷺയുടെ തിരുവചനങ്ങൾ:

സയ്യിദുനാ ഹദ്ദറത് മസീഹ് മൗളാദ്ദീൻ നബി ഉപദേശങ്ങൾ

പർദയുടെ പ്രാധാന്യം

രക്തബന്ധമില്ലാത്ത സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒന്നിക്കുന്നിടത്ത് മൂന്നാമനായി അവിടെ ശയ്ത്യാനമുണ്ടാകുന്നു.

عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ نَبِيَّهِ، مَوْلَىٰ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّهَا سَلِمَةُ حَدَّثَتْهُ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ حَدَّثَتْهُ أَنَّهَا، كَانَتْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَيْمُونَةُ قَالَتْ فَبَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَهُ أَقْبَلَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ فَدَخَلَ عَلَيْهِ وَذَكَرَ مَا أَمْرًا بِأَلْحَابِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " اِخْتَجَبَا مِنْهُ " فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ هُوَ أَعْمَى لَا يُبْصِرُنَا وَلَا يَغْرِفُنَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " اَفْعَيْيَا وَإِنْ اُنْتُمَا اَلَسْتُمَا تُبْصِرَانِيه (سنن ترمذي، باب الادب ما جاء في احتجاب النساء من الرجال)

ഉമ്മുൽമുഅ്മിനീൻ ഉമ്മു സലമ رضي الله عنها പറയുന്നു: ഞാൻ നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. മയ്മൂന رضي الله عنها യുമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളിരുവരും നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ അടുത്ത് ഇരിക്കുമ്പോൾ അബ്ദുല്ലാ ബിൻ ഉമ്മി മക്തൂം വന്നു. അവരുടെ അടുത്തെത്തി. പർദയുടെ കൽപ്പന വന്നതിനു ശേഷമുള്ള സംഭവമാണിത്. അപ്പോൾ നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിരുവരും അദ്ദേഹത്തിന് പർദ പാലിക്കുക. ഞാൻ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അയാൾ അന്ധനല്ലേ? അദ്ദേഹത്തിന് ഞങ്ങളെ കാണാൻ കഴിയില്ല. ഞങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാനും കഴിയില്ല. അപ്പോൾ നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിരുവരും അന്ധരാണോ? നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നില്ലേ?

ഹദ്ദറത് ജരീർ رضي الله عنه നിവേദനം: അദ്ദേഹം പറയുന്നു, ഞാൻ നബി ﷺ തിരുമേനിയോടു(അന്യയായ സ്ത്രീയുടെമേൽ) അപ്രതീക്ഷിതമായ ദൃഷ്ടി പതിയുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'നീ നിന്റെ ദൃഷ്ടി തിരിക്കുക.'

ഹദ്ദറത് മസീഹ് മൗളാദ്ദീൻ പറയുന്നു: "ഇയ്യുടെയായി പർദയുടെമേൽ ആക്രമണമുണ്ടാകുന്നു. പക്ഷേ, ഇവർ അറിയുന്നില്ല, ഇസ്ലാമിക പർദകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശം ജയിലല്ലേ! അതായത് തടവറയല്ല. പ്രത്യേക അന്യപുരുഷനും സ്ത്രീയും പരസ്പരം കാണാതിരിക്കാൻ ഒരുതരത്തിലുള്ള തടവറയാണ്. പർദയുണ്ടാകുമ്പോൾ ചതിയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടും. അന്യപുരുഷനും സ്ത്രീയും ഒന്നിച്ച് ഒരിടത്തുകൂടി മടിയൊന്നുമില്ലാതെ തുറന്ന നിലയിൽ സല്ല പിടുകയും വർത്തമാനം പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മനസ്സിന് അടിച്ചെടുപ്പോകുകയില്ലെന്ന് നീതിമാനായ ഒരാൾക്ക് പറയാൻ കഴിയുമോ? മനസ്സിന്റെ ആവേശത്തോളിച്ചകൊണ്ട് വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന്! ചിലപ്പോൾ കേൾക്കാനും കാണാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അന്യപുരുഷനും സ്ത്രീയും ഒരു വീട്ടിൽ ഒരുമിച്ചു കഴിയുന്നതിനെ, വാതിലുകൾ അടഞ്ഞുകിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു കുറവായി കാണാത്ത ജനതകളുണ്ട്. ഇത് സംസ്കാരമാണത്രെ! ഇതിന്റെ ദുഷ്ഫലങ്ങളെ തടയുന്നതിനുവേണ്ടി ഇസ്ലാമിന്റെ നിർമാതാവ് വഞ്ചനയ്ക്കു നിമിത്തമാകാവുന്ന അക്കാലം ചെയ്യുന്നതിന് അനുവാദം നൽകിയില്ല. അത്തരം അവസരത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: അന്യപുരുഷനും സ്ത്രീയും ഒത്തു ചേരുന്നിടത്ത് മൂന്നാമനായി ശയ്ത്യാനമുണ്ട്. യൂറോപ്യൻകാർ തങ്ങളുടെ വിഷലിപ്തമായ അധ്യാപനത്താൽ ഇന്നു അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ തിക്തഫലത്തിൽ ചിന്തിക്കുക. അതായത് ഇത്രമാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന അധ്യാപനംകൊണ്ട് അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് ചിന്തിക്കുക. അവിടെ ഒരു ലജ്ജയും നാണവുമില്ല. ചിലയിടങ്ങളിൽ തിക

ശേഷം പേജ് 9 ൽ

അഹ് മദീനാ വാർത്ത

തഹ്സീൻ കബീറിന്റെ ഉദ്ധരണി.

'ഇല്ലാ മാ ഇഹ് മിൻഹാ' യുടെ വ്യാഖ്യാനം.

അൽഹംദുലില്ലാഹ്. സയ്യിദുനാ ഹദ്ദറത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അയ്യൂബുല്ലാഹുത്തആല ബിനസദ്ദീഹിൽ അസീസ് ദൈവകൃപയാൽ സുഖത്തിലും ക്ഷേമത്തിലുമാണ്. സഹോദരങ്ങൾ അമീറുൽമുഅ്മിനീന്റെ ആയുരാരോഗ്യത്തിനും സാമ്പദ്യത്തിനും ഉന്നതലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വിജയവും പ്രത്യേക കാവലും ഉണ്ടാകുന്നതിനും ദുആ ചെയ്യുക. അല്ലാഹു എപ്പോഴും നമ്മുടെ പ്രിയങ്കരനായ ഇമാമിന്റെ സംരക്ഷകനും സഹായിയുമായിരിക്കട്ടെ. ആമീൻ

ഹദ്ദറത് മുസ്ലിഹ് മൗളാദ്ദീൻ സുറത്തുനുറിലെ 32-ാമത്തെ വചനമായ **വലാ യുബയിന സീനത്തഹുന്ന ഇല്ലാ മാ ഇഹ് മിൻഹാ** എന്നതിന് നൽകിയ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറയുന്നു:

"ഇല്ലാ മാ ഇഹ് മിൻഹാ എന്നതനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും നിർബന്ധകാരണത്താൽ എത്രദാഗമാണോ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത് അത്രയും വെളിപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു കർഷകസ്ത്രീക്ക് മുഖത്ത് നിക്കാബ് ഇട്ടുകൊണ്ടു കൃഷിപ്പണിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ജോലികൾ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അവർക്ക് കൈയും കണ്ണുകളും മുതൽ മുക്കുവരെ നഗ്നമായി

വെക്കുന്നത് ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് അനുവദനീയമാണ്. എന്നാൽ, ഏതു സ്ത്രീകൾക്കാണോ ഇത്തരത്തിലുള്ള ജോലികൾ ചെയ്യേണ്ടിവരാത്തത് എന്നല്ല അവർ നടക്കാനും മറ്റും പുറത്തിറങ്ങുന്നത് അവർക്കുള്ള കൽപ്പന മുഖം മറയ്ക്കുക എന്നാണ്. ഇല്ലാ മാ ഇഹ് മിൻഹാ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം സ്വയമേവ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കെ, ഏതെങ്കിലും നിർബന്ധമായ സാഹചര്യംകൊണ്ട് അതു മറച്ചുവെക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല ആ നിർബന്ധാവസ്ഥ നിർമിതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും ഉദാഹരണത്തിന് പൊക്കം ഇത് സൗന്ദര്യമാണ്. അതിനെ മറയ്ക്കുക അസംഭാവ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് അത് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് ശരിയായത് വിലക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ രോഗം കാരണത്താൽ, ഏതെങ്കിലും ദാഗം ഡോക്ടറെ കാണിക്കേണ്ടിവരുന്നു, ഹദ്ദറത് മസീഹ് മൗളാദ്ദീൻ എത്രത്തോളം പറഞ്ഞുവെന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഡോക്ടർ മുഖം മറയ്ക്കരുതെന്ന പറഞ്ഞാൽ, മറച്ചാൽ അവരുടെ ആരോഗ്യം മോശമാകുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അവിടേയും ഇവിടേയും മൊക്കെ നടക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ ആ സ്ത്രീക്ക് മുഖം നഗ്നമാക്കി നടക്കുന്നത് അനവദനീയമാണ്. എന്നല്ല ചില ഫുഖ്വാക്കളുടെ പക്കൽ ഒരു ഗർഭിണിക്ക് നല്ല ദായ കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ

ശേഷം പേജ് 12 ൽ

വുത്ബ ജുമുഅ

2025 ഡിസംബർ 19, 1404 ഫർദ്ദ് 19 മസ്ജിദ് മുബാറക് ഇസ്ലാമാബാദ്. യു.കെ

‘ഏതൊരു മനുഷ്യനാണോ തന്റെ വ്യക്തിത്വം കൊണ്ടും സത്ഗുണങ്ങൾ കൊണ്ടും പ്രവർത്തികൾ കൊണ്ടും കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും ആത്മീയവും പരിശുദ്ധവുമായ കഴിവുകളുടെ പ്രബലമായ പ്രവാഹം കൊണ്ടും അറിവിലും പ്രവൃത്തിയിലും സത്യസന്ധതയിലും സ്ഥൈര്യത്തിലും ഒരു സമ്പൂർണ്ണ മാതൃക (Model of perfection) കാണിച്ച് ‘ഇൻസാനെ കാമിൽ’ (സമ്പൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ) എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടത്; ആ അനുഗൃഹീത പ്രവാചകൻ, ചാതമുൽ അമ്പിയാ, ഇമാമുൽ അസ്ഫിയാ, ചത്തമുൽ മുർസലീനും, ഫഖ്റുൽ മുർസലീനുമായ ജനാബ് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ ﷺ ആകുന്നു. ഓ ദൈവമേ! പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവമേ! ലോകാരംഭം മുതൽ നീ ആർക്കും നൽകാത്ത വിധത്തിലുള്ള കാര്യവും അനുഗ്രഹങ്ങളും(ദുറൂദ്) ആ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രവാചകന്റെമേൽ ചൊരിയേണമേ.” (ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് ﷺ, അത്മാമുൽ ഹുജ്ജ റുഹാനീ ഖസാഇൻ വാഖ്യം 8, പേജ് 308)

മാതൃക ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തുള്ളവരായിരിക്കും. നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ ബന്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇവിടെ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിന് സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിലും മനുഷ്യരോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിന് സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിലും അവിടന്ന് ഈ രണ്ടിലും ഉന്നതസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ഇതിന് അല്ലാഹു സാക്ഷി പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നമ്മളോടു പറഞ്ഞു: ഈ റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു മാതൃകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യമാത്രം കേൾക്കാതെ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. വിശ്വസിക്കൽ മാത്രം മതിയാ യതല്ല. നിങ്ങളതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും ഞാനേതൊരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടിയാണോ റസൂലിനെ അയച്ചത് ആസ്ഥാനവും നിങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതായിരിക്കും.

നബി ﷺ തിരുമേനി നമുക്ക് ഉത്തമ മാതൃകയാണെന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ പറഞ്ഞതാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ ജീവിതത്തെ നമുക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ സ്ഥാനമാക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മൾ നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ എല്ലാ കാര്യവുമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. അവിടത്തെ എല്ലാ കാര്യവും ഖുർആനിക കൽപ്പനകളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതാണ്.

അവിടന്ന് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ അതായത് ആരാധനയുടെ അവകാശം ഒരിക്കലും മറന്നില്ല. ഇതു വളരെ വലുതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യമാണ്. ഇതിനിടയിൽ നബി ﷺ തിരുമേനിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമുണ്ടായി. യുദ്ധത്തിനും പോകേണ്ടിവന്നു. ശത്രുക്കൾ ആക്രമണവും നടത്തി. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുക എന്ന കടമ നിറവേറ്റുന്നതിൽ അവിടന്ന് ഒരു കുറവും വരുത്തിയില്ല.

അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: പ്രകൃതിപരമായ കഴിവുകളുടെ ശരിയായ ഉപയോഗത്തിന്റെ പേരാണ് അഖ്ലാഖ് ഫാളില അതായത് ശ്രേഷ്ഠമായ സ്വഭാവങ്ങൾ. പ്രകൃതിപരമായ കഴിവുകളെ നശിപ്പിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. അവയെ അനുവദനീയമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളിലാക്കുന്നത് ദുർനടപടിയാണ്. അതിന്റെ യഥാർഥവും ശരിയായ നിലയിലുള്ളതുമായ ഉപയോഗം നമ്മയാണ്. ഇത് നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ അധ്യാപനത്തിന്റെ സംഗ്രഹമാണ്. നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ ചുരുക്കമാണ്. നിങ്ങൾ മാതൃകയെന്നനിലയിൽ അത് സ്വായത്തമാക്കാൻ അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു നമ്മളോടു കൽപ്പിച്ചത്

നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെയൊരു അവസരമുണ്ടായിട്ടില്ല, അതായത് നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ മുഖിൽ രണ്ടു വഴികൾ തുറക്കുകയും അവിടന്ന് അതിൽ എളുപ്പമായത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതായി കാണുകയില്ല; പാപത്തിന്റെ ലവലേശം സംശയം തോന്നിയാലൊഴികെ.

നബി ﷺ തിരുമേനിക്ക് അല്ലാഹു രാജ്യാധിപത്വം പ്രദാനം ചെയ്തപ്പോഴും അവിടന്ന് എല്ലാവരുടേയും കാര്യങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നു. ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിച്ചാലും അവിടന്ന് നിശബ്ദനാകുമായിരുന്നു. ഒരിക്കലും ഉപദ്രവത്തിന് മറുപടി ഉപദ്രവംകൊണ്ട് നൽകിയിരുന്നില്ല.

സഹിഷ്ണുതയുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരുന്നുവെന്നാൽ ചിലപ്പോൾ അവിടന്ന് എന്തെങ്കിലും ജോലിക്കായി പുറത്തിറങ്ങും, ചിലയാളുകൾ വഴിയിൽ തടസമായി നിൽക്കും. തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങും. അവർ സംസാരം നിറുത്തുന്നതുവരെ അവിടന്ന് അവിടെ നിൽക്കുമായിരുന്നു. പിന്നീട് അവിടന്ന് മുമ്പോട്ടു പോകുമായിരുന്നു.

ആരാധനകളുടേയും ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളുടേയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ നബി ﷺ ചരിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധവും ഹൃദയഹാരിയുമായ ചർച്ച.

ആദരണീയനായ ലഹുഖ് അഹ്മദ് താഹിർ സാഹിബ് (മുറബ്ബിയെ സിൽസില യു.കെ), ബഹുമാന്യ സീഗ ജാലു സാഹിബ് (നായിബ് സദ്ർ റീജ്യൺ സീഗോ-മാലി) എന്നിവരെ കുറിച്ചുള്ള അനുസ്മരണവും അവരുടെ ജനാസ നമസ്കാരവും(ഹാളിറും ഗാഇബും).

വുത്ബ ജുമുഅ സയ്യിദുനാ അമീറുൽ മുഅ്മിനിൻ ഹദ്റത്ത് ഖിർസാ മസ്റൂർ അഹ്മദ്
 ايدو الله تعالى بصره العزيز

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ○ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ○ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ○
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ○ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ○ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ○

അല്ലാഹു പറയുന്നു: ലഖദ് കാന ലക്കും ഫി റസൂലില്ലാ ഹി ഉസ്വത്തുൻ ഹസനത്തുൻ ല്ലിമൻകാന യർജുല്ലാഹ വൽ യൗമിൽ ആഖിറ വ ദകറല്ലാഹു കമീറൻ (33:22). നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനിൽ തീർച്ച യായും ഒരു ഉത്തമമാതൃകയുണ്ട്. അതായത് അല്ലാഹുവിനേയും അന്ത്യ നാളിനേയും ഭയപ്പെടുക യും അല്ലാഹുവിനെ അധികമായി സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്. ഹദ്റത്ത് ആഇശ ﷺ യോടു ആ രോ ചോദിച്ചു: ‘നബി ﷺ തിരുമേ നിയുടെ ഉന്നതമായ സ്വഭാവത്തെ

യും അവിടത്തെ മാതൃകയേയും കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു തന്നാലും.’ അപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് ആഇശ ﷺ മറുപടി പറഞ്ഞു: താ കൾ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തിട്ടില്ലേ? അതിൽ അല്ലാഹു തന്നെ നബിതിരുമേ നിയുടെ മാതൃകയെ കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **വ ഇന്ന ക്ക ലഅലാ ഖുലുഖിൻ അളി മിൻ**(അൽഖലം 68:5). അതായത്

റസൂലേ!നീ മഹത്തായ ധാർമിക ഗുണങ്ങളുള്ളവൻ തന്നെയാണ്. (മുസ്നദ് അഹ്മദ് ബിൻ ഹമ്പൽ വാല്യം 8, പേജ് 144-145, മുസ്നദ് ആഇശ-ആലമുൽകുതുബ്ബെ യ്റുത്ത്)

മാതൃക ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തുള്ളവരായിരിക്കും. നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ ബന്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇവിടെ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിലും മനുഷ്യരോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിലും അവിടന്ന് ഈ രണ്ടിലും ഉന്നതസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ഇതിന് അല്ലാഹു സാക്ഷി പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നമ്മളോടു പറഞ്ഞു: ഈ റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു മാതൃകയാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്ന കാര്യംമാത്രം കേൾക്കാതെ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. വിശ്വസിക്കൽ മാത്രം മതിയായതല്ല. നിങ്ങളതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും ഞാനേതൊരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടിയാണോ റസൂലിനെ അയച്ചത് ആ സ്ഥാനവും നിങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതായിരിക്കും.

അതുകൊണ്ട് ഈ ചുമതലയാണ് എല്ലാ മുസ്ലിമിങ്ങളുടേയും; മുഅ്മിനങ്ങളുടേയും. ലോകത്ത് ജനങ്ങൾ എങ്ങനെയാണെന്നാൽ കുറച്ചു നല്ലകാര്യങ്ങൾ അവർ ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പ്രസിദ്ധമാകാൻ കഴിയുന്ന കുറച്ചു ജോലികൾ ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ നാമം വളരെ ശോഭിക്കുന്നു. വലിയ പാരിതോഷികവും അവർക്ക് ധനവും നൽകപ്പെടുന്നു. ചിലർക്ക് നോബൽ പുരസ്കാരം ലഭിക്കുന്നു. ചിലർക്ക് മറ്റെന്തെങ്കിലും സമ്മാനം ലഭിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഈ സമ്മാനം അതിനുവേണ്ടി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും സംഘടനയുടേയോ ഭരണകൂടത്തിന്റേയോ ഭാഗത്തു നിന്നാണുണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ, മുഴുവൻ സമൂഹവും ഐക്യം ഔന്നത്യം തീരുമാനം ആയിരിക്കുകയില്ല അത്.

യഥാർഥസമ്മാനം നബി ﷺ തിരുമേനിക്ക് നൂബുവുത്തിനുമുമ്പേ യുവത്വത്തിൽത്തന്നെ ആളുകൾ സത്യസന്ധനെന്നും വിശ്വസ്തനെന്നും പറഞ്ഞു നൽകിയതായിരുന്നു. (അസ്സീറത്തുനബ്ബിയ്യ ലിഇബ്ബി ഹിശാം പേജ് 155, ഹദീഥ് ബുൻയാനുൽ കഅ്ബത്തി.....ദാവുൽകുതുബ്ബൽ ഇൽ മിയ്യ ബെ യ്റുത്ത്) (സഹീഹുൽ ബുഖാരി കിതാബുത്തഹ്സീർ, തഹ്സീർ സൂറ (തബ്ബത്ത് യദാ അബീലഹബിൻ), ഹദീഥ് 4972)

അതായത് അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആർക്കും മത്സരിച്ചെത്താൻ കഴിയാത്ത സ്ഥാനത്ത് ആ മഹാത്മാവ് എത്തിയിരുന്നു. മുഴുവൻ ജനതയും അദ്ദേഹത്തിന് ഈ സ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ സ്ഥാനമാണ് നബി ﷺ തിരുമേനിയുടേത്. നബി ﷺ തിരുമേനി തന്നെയും പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ എന്റെ സുന്നത്തിനെ പിൻപറ്റുക. എന്റെ കർമ്മങ്ങളിലൂടെ നടക്കുക.” (സുന്നൻ അബൂദാവൂദ് കിതാബുസ്സുന്ന ഹദീഥ് 4607)

കാരണം എന്നെ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പരിഷ്കരണത്തിനുവേണ്ടി അയച്ചിരിക്കുന്നു. നബി ﷺ തിരുമേനി പറയുന്നു: ‘ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവത്തിന്റെ സമ്പൂർണതീകരണത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.’ (അസ്സുന്നനുൽ കുബ്റാ ഭാഗം 10, പേജ് 318, കിതാബുശ്ശഹാദാത്ത, ഹദീഥ് 21379, മക്തബ അർറുൾദ് - അർരിയാദ്)

അതിനാൽ, സ്വഭാവങ്ങളുടെ പൂർത്തികരണം നടത്തുന്നത് ഈ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും വഹിക്കുന്നയാളായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിൽ മുഴുവൻ സ്ഥിരതയും അഥവാ സവിശേഷ ഗുണങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും.

ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നബി ﷺ തിരുമേനി നമുക്ക് ഉത്തമ മാതൃകയാണെന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ പറഞ്ഞതാണ്. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് അവിടത്തെ ജീവിതത്തിന്, നമുക്കുവേണ്ടി ആ സ്ഥാനം നൽകേണ്ടതാണ്. അതായത് നമ്മൾ ആ മഹാത്മാവിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വിശുദ്ധ വുർആനിന്റെ കല്പനകളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യനിൽ സാധ്യമാകുന്ന അല്ലെങ്കിൽ സാധ്യമാകേണ്ട, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥിരതയുടെ അഥവാ ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളുടെ യഥാർഥ മാതൃക നബി ﷺ തിരുമേനിയാണ്.

ഹദ്ദാത്ത് ഖലീഫത്തുൽമസീഹ് മാനിയും ‘ദീബാച്ച തഹ്സീറുൽ ഖുർആൻ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നബിതിരുമേനിയുടെ ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചിലകാര്യങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അതുണ്ട്. അത് ഞാനിന്ന് ചുരുക്കി വിവരിക്കുന്നതാണ്. ഭാവിയിൽ അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ അതിന്റെ

വിശദീകരണവും നൽകുന്നതായിരിക്കും.

ആദ്യത്തെ കാര്യം അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശമാണ്. അതായത് അല്ലാഹുവിനുള്ള ആരാധനയുടെ അവകാശം. അതിൽ നമുക്ക് നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ ഏതു മാതൃകയാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. വളരെ വലിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ മുഴുവൻ ജീവിതവും ദൈവപ്രേമത്തിൽ ലയിച്ചു കിടന്നിരുന്നതായി നമ്മൾ കാണുന്നു. പുതിയ ശരീഅത്ത് (ദൈവനിയമങ്ങൾ) നടപ്പിൽ വരുത്തണമായിരുന്നു, ആളുകൾക്ക് തർബിയ്യത്ത് അഥവാ സുശിക്ഷണം നൽകണമായിരുന്നു. ഹദ്ദാത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് പരഞ്ഞതുപോലെ ‘അജ്ഞരെ മനുഷ്യരാക്കി, വിദ്യാസന്നരായ മനുഷ്യരാക്കി, ദൈവോന്മുഖരായ മനുഷ്യരാക്കി.’ (ലക്ചർ സിയാൽക്കോട്ട്, റുഹാനീ ഖസാഇൻ വാല്യം 20, പേജ് 206)

ഇതു വളരെ വലിയ ജോലിയായിരുന്നു. പക്ഷേ, നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ കടമ, ആരാധനയോടുള്ള കടമയായിരുന്നു-അതൊരിക്കലും മറന്നില്ല. ഇതു വളരെ വലുതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യമായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ നബി ﷺ തിരുമേനിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമുണ്ടായി. യുദ്ധങ്ങൾക്കും പോകേണ്ടിവന്നു. ശത്രുക്കൾ ആക്രമണവും നടത്തി. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ആരാധനയുടെ കടമനിറവേറ്റുന്നതിൽ ഒരിക്കലും അവിടന്ന് ഒരു കുറവും വരുത്തിയില്ല.

ഈ മാതൃക നമ്മുടെ മുമ്പിലുമാണ്. നമ്മൾ എല്ലാ അവസ്ഥയിലും അല്ലാഹുവിനെ മുമ്പിൽ വെക്കുക. അല്ലാഹുവിനെ മുമ്പിൽ വെക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളും സ്വയമേവ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പോകുന്നതായിരിക്കും. നമ്മുടെ ഈ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടല്ലോ ആ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടല്ലോ എന്ന് ആളുകൾ ചോദിക്കാറുണ്ട്. പറയുന്നു, ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ദുആ ചെയ്തു അങ്ങനെ ദുആ ചെയ്തു. ഞങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതിനു ദുആ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു, എന്തോടുള്ള കടമയും നിറവേറ്റുക. നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ ആരാധനകളുടെ നിലവാരമെന്തായിരുന്നു?

അവിടന്ന് അർദ്ധരാത്രി കഴിയുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കുമായിരുന്നു. അതിന്

അല്ലാഹുവും സാക്ഷി പറഞ്ഞു. ഹദ്ദാത്ത് ആഇശ-വിവരിക്കുന്നു. ഞാൻ നബി ﷺ തിരുമേനി ആരാധനയ്ക്കായി നിൽക്കുന്ന നേരത്ത് നബിയോടുപറഞ്ഞു: ‘യാ റസൂലല്ലാഹ്! അങ്ങ് ആദ്യമെന്തെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്തുള്ളയാളാണ്. അപ്പോൾപ്പിന്നെ അങ്ങ് എന്തിനാണ് അങ്ങയുടെ നഫ്സിനെ ഇത്രമാത്രം വിഷമത്തിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നത്? രാത്രിയുടെ സിംഹഭാഗവും ആരാധനയിൽ കഴിക്കുന്നത്? അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ താഴ്മയോടെ യാചിക്കുന്നത്?’ അപ്പോൾ നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞു:

ആഇശാ അഹലാ അകുന അബ്ദൻ ശകൂറാ ‘ഞാൻ അല്ലാഹുവിന് ശുക്ർ ചെയ്യുന്ന ദാസനാവണ്ടേ?’ (ദീബാച്ച തഹ്സീറുൽ ഖുർആൻ അൻവാറുൽ ഉലൂം വാല്യം 20 പേജ് 382)

ഞാൻ അല്ലാഹുവിന് സമീപസ്ഥനാണെന്നത് സത്യമായ കാര്യമാണ്. അല്ലാഹു തന്റെ അനുഗ്രഹം ചെയ്ത് എനിക്ക് ഈ സാമീപ്യം പ്രദാനം ചെയ്തതാണ്. അപ്പോൾ ചെയ്യാവുന്നിടത്തോളം നന്ദികാണിക്കേണ്ടത് എന്റെ നിർബന്ധ കടമയല്ലേ? എന്തായാലും ഔദാര്യത്തിന് സമാനമായാണ് നന്ദി ഉണ്ടാകാറുള്ളത്.

അല്ലാഹു നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെമേൽ ചെയ്ത അനുഗ്രഹം അതായത് നബിതിരുമേനിയെ ശരീഅത്തുവാഹിയായ അവസാന പ്രവാചകനാക്കി. ശരീഅത്ത് സമ്പൂർണമാക്കി. അപ്പോഴാണ് നബി ﷺ തിരുമേനി ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞത്; ഞാൻ നന്ദി കാണിക്കട്ടെ! തന്റെ അവസ്ഥയനുസരിച്ച് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അല്ലാഹു ധാരാളം ഫൽക്ക് അഥവാ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള നന്ദിയാണ് നമ്മൾ നമ്മുടെ ആരാധനകളുടെ നിലവാരം ഉയർത്തുകയെന്നത്. ആളുകൾ ചോദിക്കാറുണ്ട്, യുവാക്കളും വന്ന് ചോദിക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്ന്? അല്ലാഹുവിന് നമ്മുടെ ആരാധനയുടെ ആവശ്യമെന്താണെന്ന്? ഈ ചോദ്യവും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കാലത്ത് ദുൻയാവിൽ ആകർഷിതരായി കൂട്ടികളും ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള മറുപടി ഇതാണ്, അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങളുടെ ആരാധനകളുടെ ആവശ്യമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിങ്ങളിലുള്ള ആത്മീയപരവും ഭൗതികപരവുമായ ഔദാര്യങ്ങൾ, അവന്റെ ഔദാര്യങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിക്കണമെന്നും നന്ദിയുള്ള വനാകണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നുല്ലേ?

ഇപ്രകാരംതന്നെ നബിതിരുമേനിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഈ സംഭവവും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതായത് അവിടന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം കേൾക്കുമ്പോൾ അനിയന്ത്രിതമായി ആ മഹാത്മാവിന്റെ നയനങ്ങളിൽ കണ്ണീർ വരുമായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ചെലത്തേണ്ട വചനങ്ങൾ.

ഒരു നിവേദനത്തിൽ വരുന്നു, ഒരു ദിവസം നബിതിരുമേനി ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ മസ്ഊദിനോടു പറഞ്ഞു: ഖുർആനോതി എന്നെ കേൾപ്പിക്കുക. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'യാ റസൂലല്ലാഹ്! വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അങ്ങയ്ക്കിറങ്ങിയതാണല്ലോ. ഞാൻ അങ്ങയെ എന്തു കേൾപ്പിക്കാനാണ്?' അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ടു ഓതിപ്പിച്ചു കേൾക്കുന്നത് ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നു.' ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ മസ്ഊദ് പറയുന്നു: അപ്പോൾ ഞാൻ സുറത്ത് നിസാഅ് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ഞാനോതിയോതി ഫകയ്ഫ ഇദാ ജിഅ്നാ മിൻകുല്ലി ഉമ്മത്തിൻ ബി ശഹീദിൻ വുജിഅ്നാ ബിക്ക അലാ ഹാ ഉലാഇ ശഹീദൻ (4:42) അതായത് എന്നാൽ, നാം ഓരോ സമുദായത്തിൽനിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ കൊണ്ടുവരികയും ഇവർക്കു സാക്ഷിയായി നാം നിന്നെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുമ്പോൾ (ഇവരുടെ) സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? നിന്നേയും നിന്റെ ജനതയുടെ മുമ്പിൽ നിറുത്തി അവരുടെ കണക്കെടുക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ നബിതിരുമേനി പറഞ്ഞു: മതിയാക്കൂ! മതിയാക്കൂ! സ്വഹാബി പരയുന്നു: 'ഞാൻ നബിതിരുമേനിയെ നോക്കി. അപ്പോൾ അവിടത്തെ ഇരുകണ്ണുകളിൽനിന്നും കണ്ണീർ ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു.' എത്രമാത്രം ഭയമാണ് നബിതിരുമേനിയിലുണ്ടായതെന്നാൽ ആ നേരത്ത് നബിതിരുമേനിക്ക് അവിടത്തെ സമുദായത്തെ കുറിച്ചും ഓർമ്മ വന്നിട്ടുണ്ടാകും. തന്റെ ജനത അല്ലാഹുവിന് വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന അത്തരം പ്രവൃത്തികളാകാതിരിക്കാൻ! പിന്നീട് ഞാൻ അവർക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറയുന്ന അവസരമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ! ഇതിന് ഒരു വശം ഇങ്ങനെയുമുണ്ട്; എവിടെയാണോ നബിതിരുമേനിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി മറ്റൊരു പാടു കാര്യങ്ങളുള്ളപ്പോൾ അവിടെ നബിതിരുമേനിയുടെ സാക്ഷ്യം നമുക്കെതിരിൽ ആകാനിടവരരുതെന്നോർത്ത് നമ്മൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്.'

നമ്മുടെ യാഥാർത്ഥ്യം നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ പ്രകടമാക്കുന്നതാക

രുത്. നമ്മൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കിരയാകുകയുമരുത്. ഇതുവളരെ ഭയപ്പെടേണ്ട സ്ഥാനമാണ്. നമ്മളും ആ ഇബാദത്തിനോടുള്ള കടമ നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ്. നബിതിരുമേനി നമ്മളോടുപദേശിച്ച ആ സ്നേഹം അല്ലാഹുവിനോടു കാണിക്കേണ്ടതാണ്. വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അതു നിറവേറ്റാൻ അല്ലാഹു നമ്മളോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നബിതിരുമേനിക്ക് വലിയ നിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. കഠിനമായ രോഗാവസ്ഥയിൽപ്പോലും, ഇരുന്ന നമസ്കരിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിട്ടും, അവിടന്ന് മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്തോടെ മസ്ജിദിൽ പോകുമായിരുന്നു. ചരിത്രത്തിൽ കാണാം, അവിടത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നാളുകളിൽ ഒരു ദിവസം മസ്ജിദിൽ വരാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് അബൂബക്ർ നോടു നമസ്കാരത്തിന് നേതൃത്വം നൽകാൻ കൽപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, അൽപസമയത്തിനുശേഷം തന്റെ ആരോഗ്യത്തിൽ അല്പം ആശ്വാസം തോന്നിയപ്പോൾ ഉടൻതന്നെ രണ്ടുപേരുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു മസ്ജിദിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഹദ്റത്ത് ആഇശ പരയുന്നു: 'ആ അവസ്ഥയിൽ അവിടത്തെ രണ്ടുകാലും മണ്ണിൽ ഇഴയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.' (ദീബാച്ച തഫ്സീറുൽ ഖുർആൻ അൻവാറുൽ ഉലൂം വാല്യം 20 പേജ് 383)

പക്ഷേ, ജമാഅത്തായ നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഉമ്മത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ആ വേദന അവിടന്ന് സഹിക്കുകയായിരുന്നു. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണെങ്കിലും അവിടെയെത്തി. രോഗം ഗൗനിക്കാതെ നബിതിരുമേനി മസ്ജിദിലെത്തുകയാണ് ചെയ്ത്. ഇതാണ് അല്ലാഹുവിനോടു നബിതിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം. ഈ അവസ്ഥയിൽ ജനങ്ങളുടെ ശിക്ഷണ കാര്യത്തിൽ നബിതിരുമേനി കാണിച്ച ശുഷ്കാന്തി ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതിലൊന്ന്, നമസ്കാരനിഷ്ഠയിലുള്ള ശ്രദ്ധയാണ്. മാത്രമല്ല ദൈവികമഹത്വവും ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനവും ജനങ്ങളെ എങ്ങനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി, എങ്ങനെ ശിക്ഷണം നല്കി എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കാൻ കൈകൊള്ളുന്ന രീതി അറബികൾക്കിടയിൽ പതിവായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഇത് വളരെ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, ഈ രീതി അവിടന്ന് നിറുത്തലാക്കി. പകരം 'ദിക്ർ അഥവാ ദൈവസ്മരണ വേണമെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു.

ഇതുസംബന്ധമായി എഴുതി

യിരിക്കുന്നു: 'ഒരിക്കൽ നബിതിരുമേനി ഒരു ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കെ നമസ്കാര സമയമായി. അവിടന്ന് അബൂബക്ർ നമസ്കാരത്തിന് നേതൃത്വം നല്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ജോലി കഴിഞ്ഞുടനെ നബിതിരുമേനി മസ്ജിദിലെത്തിയപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് അബൂബക്ർ നമസ്കരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. നബിതിരുമേനി വന്നതറിഞ്ഞ ജനങ്ങൾ സന്തോഷംകൊണ്ട് കൈകൊട്ടാൻ തുടങ്ങി. തങ്ങളുടെ മനസ്സിലെ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കാനും അബൂബക്റിന്റെ ഇമാമത്ത് അവസാനിച്ചുവെന്ന് അറിയിക്കാനുമായിരുന്നു അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ഉടൻതന്നെ അബൂബക്ർ പിന്നോട്ടുമാറുകയും നബിതിരുമേനിക്ക് ഇടം നൽകുകയും ചെയ്തു. നമസ്കാരശേഷം നബിതിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'അബൂബക്ർ, ഞാൻ നമസ്കരിപ്പിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചിട്ടും താങ്കളെന്തുകൊണ്ടാണ് പിന്നോട്ടു മാറിയത്?'

അദ്ദേഹം വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു: (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർഥത അപാരമായിരുന്നു!) 'അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കെ നമസ്കാരം നയിക്കാൻ അബൂഖുഹാഫയുടെ മകനെന്ത് യോഗ്യതയാണുള്ളത്?'

തുടർന്ന് നബിതിരുമേനി സ്വഹാബാക്കളോടു ചോദിച്ചു: 'എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ കൈകൊട്ടിയത്? ദൈവസ്മരണയിൽ (നമസ്കാരത്തിൽ) കൈകൊട്ടുന്നത് ശരിയല്ല. നമസ്കാരത്തിനിടയിൽ എന്തെങ്കിലും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താനുണ്ടെങ്കിൽ കൈകൊട്ടുന്നതിനു പകരം ഉച്ചത്തിൽ 'സുബ്ഹാനല്ലാഹ്' എന്നു പറയുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലാകുന്നതായിരിക്കും.'

അതുപോലെ, ആരാധനകളിൽ അനാവശ്യമായ ഔപചാരികത്വം (തകല്ലൂഫ്) അവിടന്ന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ആരാധനകളിലിത്ര ശ്രദ്ധ കാണിച്ചിരുന്ന അവിടന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നത് ഔപചാരികത്വം പാടില്ലെന്നാണ്. ഒരിക്കൽ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു തൂണുകൾക്കിടയിൽ ഒരു കയർ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതുകണ്ട് നബിതിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'എന്തിനാണ് ഈ കയർ കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്?' ആളുകൾ പറഞ്ഞു: 'ഇത് ഹദ്റത്ത് സയ്നബിന്റെ കയറാണ്. നമസ്കരിച്ച് തളരുമ്പോൾ അവർ ഇതിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കും.' നബിതിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. ഈ കയർ അഴിച്ചുമാറ്റുക. ഓരോരുത്തരും

തങ്ങൾക്ക് ഉന്മേഷമുള്ളിടത്തോളം ആരാധിക്കുക. തളരുമ്പോൾ വിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്തരത്തിൽ സ്വയം കഷ്ടപ്പെടുത്തിയുള്ള ആരാധനകൊണ്ട് ഒരു ഗുണവുമില്ല.' (ദീബാച്ച തഫ്സീറുൽ ഖുർആൻ, അൻവാറുൽ ഉലൂം വാല്യം 20, പേജ് 384)

നബിതിരുമേനിയുടെ ശിക്ഷണത്താൽ അവിടത്തെ വീട്ടുകാരും മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ പോലും ആരാധനയിൽ അത്രയേറെ താൽപര്യമുള്ളവരായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്. അതേസമയം അവർ അതിൽ കഠിനമായ നില അനുവർത്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, നബിതിരുമേനി അവരോടു പറഞ്ഞു: 'കഠിനമായ നിലകൈകൊള്ളേണ്ടതില്ല. വിശ്രമം നൽകി ആരാധന അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്.' എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തെ ആളുകളോടു പറയട്ടെ, ഇക്കാലത്ത് ചിലർ കരുതുന്നതുപോലുള്ള അർഥവും ഇതിനില്ല. അതായത്, പ്രയാസത്തിൽ അകപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലാത്തതിനാലും അത് ഫർദ്ദ് നമസ്കാരം ആയതിനാലും വേഗം തീർത്ത് ഉത്തരവാദിത്വമൊഴിയുക എന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. എളുപ്പം നിർവഹിക്കുക എന്നതിന്റെ വിപരീത ഉദ്ദേശ്യമാണ് കൈകൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ഇക്കാലത്ത് നമസ്കരിക്കുന്ന ചിലർ ആരാധനയ്ക്കായി വരുന്നു. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം നമസ്കരിച്ച് പോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വീടുകളിൽ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം നമസ്കാരം കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു. ഇവിടെയും ആളുകൾ എന്നോടു നമസ്കാരം നിർവഹിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് പലപ്രാവശ്യം ചോദിക്കാറുണ്ട്. നമസ്കാരം അങ്ങേയറ്റം ഭംഗിയോടു കൂടിയാണ് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടത്.

ഇതുസംബന്ധമായി നബിതിരുമേനിയുടെ ഒരു ഹദീസുണ്ട്. ഒരു സ്വഹാബിയോടു നബിതിരുമേനി മുന്നോ നാലോ പ്രാവശ്യം നമസ്കരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം നബിതിരുമേനിയുടെ സദസ്സിൽ വൈകിയാണ് വന്നത്. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് നബിതിരുമേനി മസ്ജിദിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ജമാഅത്തായ നമസ്കാരത്തിനു ശേഷമുള്ള സദസ്സായിരുന്നു അത്. ഓരോ തവണ ആ സ്വഹാബി നമസ്കരിച്ചു വന്ന് സദസ്സിലിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം നബിതിരുമേനി വീണ്ടും പോയി നമസ്കരിച്ചു വരാൻ പറയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നമസ്കരിച്ചു വന്നാൽ വീണ്ടും തിരുമേനി പറയുമായിരുന്നു വീണ്ടും പോയി നമസ്കരിച്ചു വരു എന്ന്. ഇങ്ങനെ മൂന്നുനാ

ലു തവണ നമസ്കരിച്ചു വരാൻ അവിടന്ന് ഉപദേശിച്ചു. ഒടുവിൽ ആ സ്വഹാബി പറഞ്ഞു: 'എനിക്ക് ഇതിലും നന്നായി നമസ്കരിക്കാൻ അറിയില്ല. അങ്ങ് പഠിപ്പിച്ചു തന്നാലും.' അപ്പോൾ അവിടന്ന് പറഞ്ഞു:

'നമസ്കാരം സാവധാനം സാവധാനം നിർവ്വഹിക്കുക. അല്ലാഹുവിന് ദിക്ർ ചെയ്യുക. സ്വലാത്തു ചെയ്യുക. തൗഹീദിന്റേയും തഹ്മീദിന്റേയും ദിക്ർ ചെയ്യുക. റുക്നും സുജൂദും ശരിയായ രീതിയിൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.' (സ്വഹാബി മുഖാരി, കിതാബുൽ അദാൻ ഹദീഥ് 793)

അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യവും ഓർമ്മിക്കുക. നമസ്കാരം സൗകര്യപ്രദമായി നിർവ്വഹിക്കുക. ഇതിന്റെ അർഥം ധിറുതിയിൽ നമസ്കരിക്കുക എന്നല്ല. എളുപ്പത്തിൽ നമസ്കരിക്കുക എന്ന് ഒരു നിവേദനത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. അതിനാൽ, ഉറക്കം വരുമ്പോൾ വേഗം നമസ്കരിക്കാമെന്ന് അർഥം നൽകുന്നത് ശരിയല്ല. ബോധമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ നമസ്കരിക്കുന്നതു തന്നെ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് അനുവദനീയമല്ല. നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അതിനോടുള്ള കടമ പൂർണ്ണമായും നിർവ്വഹിക്കണമെന്നാണ് നബി ﷺ തിരുമേനി ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ബഹുദൈവാരാധനയെ നബി ﷺ തിരുമേനി എത്രമാത്രം വെറുത്തിരുന്നുവെന്നാൽ. മരണാനന്തരമായി കിടന്നപ്പോൾ പോലും, വേദനകൊണ്ട് വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അവസ്ഥയിലും അവിടന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'തങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെ വെണ്ണകളെ ആരാധനാ കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി മാറ്റിയ യഹൂദികളേയും നസാറാക്കളേയും അല്ലാഹു ശപിക്കുമാറാകട്ടെ.' (ദീബാച്ച തഫ്സീറുൽ മുർആൻ അൻവാറുൽ ഉലൂം വാള്യം 20 പേജ് 385)

അതായത് അവർ പ്രവാചകന്മാരുടെ വെണ്ണകളിൽ സുജൂദു ചെയ്യുകയും അവരോടു പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ മരണശേഷം തന്റെ ഉമ്മത്ത് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ

അവർ തന്റെ പ്രാർഥനകൾക്ക് അവകാശികളാകുമെന്ന് കരുതേണ്ട. പ്രത്യുത അവരെ ഞാൻ തീർത്തും കൈയൊഴിയുന്നതായിരിക്കും. മുബേ പരാമർശിച്ചതുപോലെ അല്ലാഹു അതിന് സാക്ഷ്യം ആവശ്യപ്പെടും.

ഇനി നോക്കുക, മദീനയിൽ നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ വെണ്ണയിൽ സർക്കാർ വലിയ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ അവിടെ ആരെയും സുജൂദു ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കാറില്ല. അടുത്തുപോകാനും വിടാറില്ല. എന്നാൽ, നിരവധി മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളിൽ പീർമാരുടേയും ഫക്കീർമാരുടേയും ഫക്കീർമാരുടേയും ദർഗകളിൽ സുജൂദു ചെയ്യുന്നതും നേർച്ചകൾ അർപ്പിക്കുന്നതും കാണാം. ഇതു തികഞ്ഞ ശിർക്കാണ്. ഒരു കാര്യം നബി ﷺ തിരുമേനി നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, തന്റെ കാര്യത്തിൽപ്പോലും വിലക്കേർപ്പെടത്തിയെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പീറിന്റെയോ ഫഖീറിന്റേയോ വെണ്ണയിൽ സുജൂദുചെയ്യാൻ എന്തവകാശമാണുള്ളത്? അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ നമ്മൾ ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗഊദിയിൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതരായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നമ്മൾ നമ്മുടെ ആരാധനകളുടെ നിലവാരം ഉയർത്തേണ്ടതുണ്ട്. മറ്റുള്ള മുസ്ലിമിങ്ങളിൽ ഈ ആചാരം വളരെയേറെയുണ്ട്. അല്ലാഹു അവരോടും കരുണ കാണിക്കുമാറാകട്ടെ. ഇത്തരം ശിർക്കുകളിൽനിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാൻ അവർക്കും ബുദ്ധിയും വിവേകവും നൽകുമാറാകട്ടെ.

ഇനി അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിലുള്ള വിനയം എത്രത്തോളമായിരുന്നുവെന്നാൽ ഒരിക്കൽ സ്വഹാബാക്കൾ നബി ﷺ തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അങ്ങയുടെ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ട് അല്ലാഹു അങ്ങയ്ക്ക് തീർച്ചയായും സ്വർഗം നൽകുമല്ലോ. എന്തെന്നാൽ, അല്ലാഹു അങ്ങയ്ക്ക് സാക്ഷ്യപത്രം നൽകുകയും അങ്ങയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുകയും അങ്ങയുടെ മാതൃകയെ മുസ്ലിമിങ്ങൾക്കായി പ്രവർത്തനമാനദണ്ഡമാക്കുകയും ചെയ്

തിരിക്കയാണല്ലോ. അതിനർഥം അങ്ങയുടെ കർമ്മങ്ങൾ മുഖേന അങ്ങയ്ക്ക് രക്ഷലഭിക്കും അല്ലെങ്കിൽ ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നാണ്.' അപ്പോൾ നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഒരിക്കലുമില്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യംകൊണ്ടല്ലാതെ എനിക്കും രക്ഷയില്ല. 'ഹദ്ദിൽ അബൂഹുറൈറു നിവേദനം. നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഒരാളും തന്റെ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അങ്ങും പ്രവേശിക്കുകയില്ലേ?' നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതെ, ഞാനും എന്റെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല; അല്ലാഹു തന്റെ അനുഗ്രഹവും കാര്യവുംകൊണ്ട് എന്നെ പൊതിഞ്ഞാലല്ലാതെ. ഇതേ വഴിയുള്ളൂ.' (ദീബാച്ച തഫ്സീറുൽ മുർആൻ അൻവാറുൽ ഉലൂം വാള്യം 20 പേജ് 386-387) (സ്വഹാബുൽ മുഖാരി കിതാബുൽ മുർജ്ജാ, ബാബു തമ്മൽ മരീജുൽ മൗത്ത് ഹദീഥ് 5673)

ബുഖാരിയുടെ നിവേദനമാണിത്: പിന്നീട് അവിടന്ന് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ദൈവസാമീപ്യത്തിന്റെ മാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളിലാരും മരണത്തെ ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക. അവൻ നല്ലവനാണെങ്കിൽ അവൻ കൂടുതൽ കാലം ജീവിക്കുന്നത് തന്റെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കും. ഒരാൾ മോശപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് പശ്ചാത്താപം (തൗബ) ചെയ്യാനുള്ള അവസരം, അതിനുള്ള ചിന്ത ഉടലെടുക്കും. (സ്വഹാബുൽ മുഖാരി കിതാബുൽ മുർജ്ജാ ഹദീഥ് 7235)

മരണം ആഗ്രഹിക്കരുതെന്നുള്ളത് നമ്മൾ ഓർത്തുവെക്കേണ്ട ഒരു സുപ്രധാന ഉപദേശമത്രേ. ഇതിനു കാരണമായി നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞതിതാണ്: 'വല്ല ക്ലേശവും കാരണമായാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ-മരണം ആഗ്രഹിക്കാനെന്തെങ്കിലും കാരണം കാണുമല്ലോ-നിങ്ങളുടെ വല്ല സൽക്കർമ്മങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് സൽക്കർമ്മം

ചെയ്യാൻ ഇനിയും അവസരം നൽകുന്നതായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് പരലോകത്ത് മികച്ച ഏർപ്പാടുകൾ ഒരുക്കുന്നതുമായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ തിന്മകൾ പൊറുത്തു തരുന്നതാണ്. ഇനി തിന്മകളാണുള്ളതെങ്കിൽ തൗബയും ഇസ്തിഗ്ഫാറും ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇതിൽ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകുന്നതോടെ മോക്ഷവും ലഭിക്കും. അപ്പോഴും ദൈവസാമീപ്യം ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. പിന്നീട് ഒരുവേള അല്ലാഹു നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള സംവിധാനം ഒരുക്കുന്നതാണ്.

ആരാധനയുടെ നിലവാരത്തിന്റെ നമ്മുടെ അവസ്ഥ നമ്മൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇക്കാര്യത്തിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയും അവിടന്ന് ക്ഷണിക്കുമായിരുന്നു.

നിവേദനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു: 'ഒരിക്കൽ അവിടന്ന് രാത്രി തന്റെ മരുമകൻ ഹദ്ദിൽ അലിയുടെയും മകളായ ഫാതിമയുടെയും വീട്ടിൽ വന്നു. തഹജ്ജുദ് നമസ്കരിക്കാറുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു. ഹദ്ദിൽ അലി പരഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! നമസ്കരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഇച്ഛയാൽ ഉറങ്ങിപ്പോയാൽ നമസ്കാരം വിട്ടുപോകും. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'തഹജ്ജുദ് ശീലമാക്കുക.' നബി ﷺ തിരുമേനി അവിടെ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് വീട്ടിൽപോയി. വഴിയിൽ അവിടന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നൂ: 'വ കാണൽ ഇൻസാനു അക്ഫറു ശയ്ഇൻ ജദലാ' (സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ്: 54). അതായത് മനുഷ്യൻ ഏറ്റവുമധികം തർക്കിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനത്രേ. വിവിധ ന്യായങ്ങളിലൂടെ അവൻ അവയെ മറച്ചു വെക്കുന്നു.

അങ്ങനെ അവിടന്ന് അവർക്ക് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും വീട്ടിൽനിന്ന് തിരിച്ചു പോരുമ്പോൾ ഇത് ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റുള്ളവരിലൂടെ ഹദ്ദിൽ അലിയുടെ അടുത്ത് ഇതെത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ചിലപ്പോൾ തെറ്റു സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിനു പകരം, എഴുന്നേൽക്കാതിരുന്നത് തെറ്റുതന്നെ എന്നു

ഹദീഥുനബ്വി ﷺ

"അസ്സബ്റു രിളൻ."
വിധിയിൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതിനാണ് ക്ഷമ എന്നു പറയുന്നത്.

ത്യാലിബെ ദുആ **C. K. MUHAMMED SHAREEF & FAMILY**
AHMADIYYA JAMA-ATHVANIYAMBALAM,

ഹദീഥുനബ്വി ﷺ

"അൽമത്വ് ഉനു ശഹീദുൻ."
പ്ലേഗ് ബാധിച്ച് മരിക്കുന്നവൻ ശഹീദാണ്.

ത്യാലിബെ ദുആ **LATE T.K. SIDHIQUE AND FAMILY**
KARULAI, MALAPPURAM

പരയണമായിരുന്നു, അല്ലാഹു ഇച്ഛിക്കുന്നവോൾ എഴുന്നേൽക്കും അല്ലെങ്കിൽ ഉറങ്ങിപ്പോകും എന്നു പറഞ്ഞ് അതിനെ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ പഴി ചാരരുതെന്നാണ് അവിടന്ന് പഠിപ്പിച്ചത്. തന്റെ വീഴ്ചകളെ അല്ലാഹുവിൽ ചേർത്തു പറയുന്നതെന്തിനാണെന്ന് അവിടന്ന് ചോദിക്കുന്നു. മുമ്പേ വിവരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ ഒരു വിധത്തിലുള്ള കൃത്രിമത മോബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളോ നബി ^ﷺ തിരുമേനി ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ തന്റെ വീട്ടിൽ കയറുകൾ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുകണ്ട് അവിടന്ന് അത് വിലക്കുകയും, ആ കയറുകൾ എടുത്തുമാറ്റാൻ പറയുകയും ചെയ്തു.

അല്ലാഹു മനുഷ്യനിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രകൃതിദത്തമായ കഴിവുകളെ ശരിയായ രീതിയിൽ വിനിയോഗിക്കണമെന്നതായിരുന്നു നബി ^ﷺ തിരുമേനിയുടെ തത്ത്വം; അതുതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ ആരാധനയും.

കണ്ണുകളുണ്ടായിരിക്കെ അവ അടച്ചുപിടിക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നതോ ആരാധനയല്ല, പ്രത്യുത അത് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അനാദരവാണ്. എന്നാൽ, അവയെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് പാപവുമാണ്. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ലോകത്ത് മനുഷ്യസഹജമായ ഇച്ഛകളെ സ്വാധീനിക്കുന്ന അനേകം ആകർഷണങ്ങൾ (അദ്വേമരശേഹീ) നമ്മെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നാം അവയിൽ ആകൃഷ്ടരാകുകയും ടി.വി.യിലോ ഇന്റർനെറ്റിലോ തെറ്റായ പരിപാടികളോ അനുചിതമായ കാര്യങ്ങളോ കാണുകയും ചെയ്യുന്നത് പാപമാണ്. യഥാർത്ഥ കാര്യം ഇത്തരത്തിലുള്ള പാപങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വയം വിട്ടുനിൽക്കുന്നതാണ്; അതാണ്, നിങ്ങൾക്ക് പുണ്യം നേടിത്തരുന്നത്. അതുപോലെത്തന്നെ, കാതുകൾ അടച്ചുപിടിക്കുന്നത് ഒരു പുണ്യപ്രവൃത്തിയല്ല. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കഴിവു നൽകിയിരിക്കെ എന്തിനാണ് അത് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നത്? അത് ദൈവികാനുഗ്രഹത്തോടുള്ള അനാദരവാണ്.

അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ പാഴാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ, മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ(പരദൂഷണം) കേൾക്കുന്നതും ഏഷണികൾക്ക് ചെവികൊടുക്കുന്നതും പാപമാണ്. അനേകമാളുകൾ മറ്റുള്ളവരെ കുറിച്ച് അപവാദം പറയുകയും ഏഷണികൾക്കേട്ട് ആനന്ദിക്കുകയും അവരെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ബലഹീനതകൾക്കേട്ട് രസിക്കുന്നത് തെറ്റായ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളിൽനിന്ന് വിട്ടു നിൽക്കാൻ അവിടന്ന് ഉപദേശിച്ചു.

പ്രകൃതിദത്തമായ കഴിവുകളുടെ ശരിയായ ഉപയോഗമാണ് 'ഉന്നതമായ ധർമികഗുണങ്ങൾ' (അഖ് ലാഖെ ഫാളില) എന്ന് അവിടന്ന് പറഞ്ഞു. ആ കഴിവുകളെ നശിപ്പിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തവും അവയെ അവിഹിതമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ദുർവൃത്തിയുമാണ്. അവയുടെ ശരിയായ വിനിയോഗമാണ് യഥാർത്ഥ നന്മ. ഇതായിരുന്നു നബി ^ﷺ തിരുമേനിയുടെ അധ്യാപനങ്ങളുടേയും അവിടത്തെ ജീവിതത്തിന്റേയും സാരം. ഇക്കാരണത്താലാണ് അവിടത്തെ ജീവിതത്തെ ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കാൻ അല്ലാഹു നമ്മളോടു കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നബി ^ﷺ തിരുമേനിയുടെ കർമ്മങ്ങളെ കുറിച്ച് ഹദ്ദരത്ത് ആഇശ ^{رضي الله عنها} ഒരിടത്ത് പറയുന്നു: "അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ ^ﷺ ജീവിതത്തിൽ അവിടത്തെ മുന്നിൽ രണ്ടു വഴി തുറക്കപ്പെട്ടു. അവയിൽ പാപത്തിന്റെ നേരിയ അംശം പോലുമില്ലെങ്കിൽ അവിടന്ന് എളുപ്പമുള്ള വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ രണ്ടു വഴികളുണ്ട്. ഒന്ന് എളുപ്പമുള്ളതും മറ്റൊന്ന് ദുഷ്കരമായതും. എളുപ്പമുള്ള വഴി സ്വീകരിക്കാനായിരുന്നു നബി ^ﷺ തിരുമേനിയുടെ ശ്രമം; കാരണം അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ അനാവശ്യമായി പ്രയാസത്തിലിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, എളുപ്പമുള്ള വഴി സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വല്ല പാപവും സംഭവിക്കുമെന്ന് സംശയം തോന്നിയാൽ അവിടന്ന് അതിൽനിന്ന് ഓടിയകലുകയും ദൈർഘ്യമേ

റിയ (ദുഷ്കരമായ) വഴി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ചെറിയൊരു സംശയം പോലും തോന്നിയാൽ, മറ്റേതൊരു മനുഷ്യനെക്കാളും ദൂരത്ത് അവിടന്ന് അതിൽനിന്ന് അകന്നുമാറുമായിരുന്നു; സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക് അത്രത്തോളം അകന്നുമാറാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു.

ലോകത്ത് നോക്കിയാൽ കാണാം, ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാൻ വേണ്ടി തങ്ങൾ വലിയ ആത്മീയതപസ്യകൾ(മുജാഹദ) ചെയ്തുവെന്ന് കാണിച്ച് ആളുകൾ തങ്ങളെ പ്രയാസത്തിലിടുന്നു. പീർമാരും ഫക്കീറുമാരും ഇത്തരത്തിൽ വലിയ കഥകൾ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ, നബി ^ﷺ തിരുമേനി എളുപ്പത്തിന്റെ വഴിയാണ് തേടിയത്. കാരണം, ജനങ്ങളെ കാണിക്കാൻ വേണ്ടി ഇത്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ മഹത്വം പ്രകടിപ്പിക്കാനോ പുകഴ്ത്തപ്പെടാനോ വേണ്ടിയാണ് സ്വയം കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത്. അവർ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയല്ല അത് ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അവർക്ക് അതിന് പുണ്യവും(ഫവാബ്) ലഭിക്കില്ല. ഇതു ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. വഞ്ചിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരാളൊരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ ആ ദുരുദ്ദേശ്യം കാരണം അല്ലാഹു അയാൾക്ക് പാപമാണ് നൽകുന്നത്, പുണ്യമല്ല. ചിലർ തങ്ങളുടെ കുറ്റവുകൾ മറച്ചുവെക്കാൻ വേണ്ടി തങ്ങൾ വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. എങ്ങനെയെങ്കിലും തങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെ മൂടിവെക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും തങ്ങൾ ഉന്നതമായ കാര്യമാണ് ചെയ്തതെന്നും അതിന്റെ പേരിൽ വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ചെന്നും സ്വയം പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹു പറയുന്നു: ഇല്ല, ഇത് 'നന്മകൾ' നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുകയില്ല. പ്രത്യുത അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് കാരണമാകുന്നതായിരിക്കും. കാരണം നിങ്ങളുടെ നിയുത്ത് അഥവാ ഉദ്ദേശ്യം ശുദ്ധമല്ല. ജനങ്ങളെ കാണിച്ചാൽ തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമാകുമെന്ന് കരുതി

യാണ് നിങ്ങൾ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. 'ഇത്തരത്തിലുള്ള ചെറിയപാപങ്ങൾ നബി ^ﷺ തിരുമേനി തന്റെ ജീവിതമാതൃകയിലൂടെയും ഉപദേശങ്ങളിലൂടെയും നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരുമായുള്ള ഇടപഴകലുകളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അവിടത്തെ വീട്ടിൽനിന്നുതന്നെ തുടങ്ങുന്നു. ഭാര്യമാരോടുള്ള അവിടത്തെ പെരുമാറ്റം എങ്ങനെയുള്ളതായിരുന്നു? അത് അങ്ങേയറ്റം ദയാപൂർവ്വവും നീതിയുക്തവുമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ആളുകൾ ഇതു മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ വീടുകളിലെ പല തർക്കങ്ങളും കലഹങ്ങളും ഇല്ലാതാകും. ചിലപ്പോൾ അവിടത്തെ ഭാര്യമാർ അവിടത്തോടു കർക്കശമായി സംസാരിക്കുമായിരുന്നു; എങ്കിലും അവിടന്ന് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അത് നിശബ്ദമായി അവഗണിച്ചു കളയുകയായിരുന്നു പതിവ്.

ഒരിക്കൽ അവിടന്ന് ഹദ്ദരത്ത് ആഇശ ^{رضي الله عنها} യോടു പറഞ്ഞു: 'ആ ഇശാ! നീ എന്നോടു പിണങ്ങുമ്പോൾ നീ പിണക്കത്തിലാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകും.' ഹദ്ദരത്ത് ആഇശ ^{رضي الله عنها} ചോദിച്ചു: 'അങ്ങയ്ക്ക് അതെങ്ങനെ മനസ്സിലാകും?' അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'നീ എന്നോടു സന്തോഷത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ സത്യം ചെയ്യേണ്ടിവന്നാൽ നീ എപ്പോഴും പറയും: "മുഹമ്മദിന്റെ രക്ഷിതാവാണ് സത്യം! കാര്യം ഇപ്രകാരമാണെന്ന്! എന്നാൽ, നീ എന്നോടു പിണക്കത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ സത്യം ചെയ്യേണ്ടി വന്നാൽ നീ പറയും: 'ഇബ്രാഹീമിന്റെ രബ്ബാണെ സത്യം! കാര്യം ഇപ്രകാരമാണെന്ന്!' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഹദ്ദരത്ത് ആഇശ ^{رضي الله عنها} ചിരിക്കുകയും നബി ^ﷺ തിരുമേനിയുടെ വാക്കിനെ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട്, അങ്ങ് തികച്ചും ശരിയാണ് മനസ്സിലാക്കിയതെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് വരുന്നത് ഹദ്ദരത്ത് ഖദീജ റളിയല്ലാഹു അൻഹായുടെ സംഭവങ്ങളാണ്. നബി ^ﷺ തിരുമേനിയുടെ ആദ്യത്തെയും ഏറ്റവും മുതിർന്നതുമായ ഭാര്യയായിരുന്നു ഹദ്ദരത്ത് ഖദീജ ^{رضي الله عنها}. അവർ നബി ^ﷺ തിരുമേനിക്കുവേണ്ടി വലിയ വലിയ ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു.

• ഹദീമുന്നബ്വി ^ﷺ •

"ലാ വസ്വിയുത്ത ഇല്ലാ വാരിമിൻ."
അന്നത്താവകാശികൾക്കുവേണ്ടി
വസ്വിയുത്ത് ചെയ്യുന്നത് നിഷിദ്ധമാണ്.

LATE P.V.SAINAB AND FAMILY
 KARULAI, MALAPPURAM

• ഹദീമുന്നബ്വി ^ﷺ •

"ലാ തളദ് ഫീ സ്വദഖത്തിക്ക."
നല്കിയ ധനം തിരിച്ചു വാങ്ങരുത്.

PROF.M.K.ABDUL KAREEM AND FAMILY
 KARULAI, MALAPPURAM

അവരുടെ വിധേയത്തിനുശേഷം അവിടത്തെ വിവാഹത്തിൽ യുവതികളായ ഭാര്യമാർ കടന്നുവന്നെങ്കിലും നബിﷺ തിരുമേനി വദീജയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ മറന്നില്ല. ഹദ്ദറത്ത് വദീജയുടെ കൂട്ടുകാരികൾ വരുമ്പോൾപോലും അവിടന്ന് അവരെ സ്വീകരിക്കാൻ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുമായിരുന്നു.

ഹദ്ദറത്ത് വദീജ ഉണ്ടാക്കിയ ഏതെങ്കിലും വസ്തുക്കൾ നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടാൽ ആ മഹാത്മാവിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയുമായിരുന്നു.

ബദർ യുദ്ധത്തിലെ ഒരു സംഭവമാണ്: നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ ഒരു മരുമകൻ (അബൂൽ ആസ്ഃ, അദ്ദേഹം അന്ന് മുസ്ലിമായിരുന്നില്ല. തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെട്ടു. മോചനദ്രവ്യം (ഫിദ്യ) നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ, അതായത് നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ മകൾ ഹദ്ദറത്ത് സയ്നബ്ഃ, തന്റെ ഭർത്താവിനെ രക്ഷിക്കാൻ വേറെ ധനമില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, തന്റെ മാതാവിന്റെ (വദീജയുടെ) അവസാന സ്മരണികയായി തന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാല തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മോചനദ്രവ്യമായി മദീനയിൽ അയച്ചു കൊടുത്തു. ആ മാല നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടന്ന് അത് തിരിച്ചറിയുകയും അവിടത്തെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണീർ നിറയുകയും ചെയ്തു. നബിﷺ തിരുമേനി സ്വഹാബാക്കളോടു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൽപ്പിക്കുകയല്ല, കാരണം എനിക്ക് അങ്ങനെയൊരു കല്പന നൽകാൻ അവകാശമില്ല. എങ്കിലും എനക്കറിയാം, ഈ മാല സയ്നബിന്റെ പക്കൽ അവളുടെ ഉമ്മയുടെ അവസാന സ്മരണികയാണെന്ന്. നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷത്തോടെ അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ആ മകളെ അവളുടെ ഉമ്മയുടെ അവസാന സ്മരണികയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കരുത് (ഇത് മടക്കിക്കൊടുക്കണം) എന്ന് ഞാൻ ശിപാർശ ചെയ്യുന്നു. സ്വഹാബാക്കൾ പറഞ്ഞു: യാ! റസൂലല്ലാഹ്! ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിനെക്കാൾ വലിയ സന്തോഷം എന്തുണ്ട്! അങ്ങനെ അവർ ആ

മാല ഹദ്ദറത്ത് സയ്നബിനൂതന്നെ മടക്കിക്കൊടുത്തു.

ഹദ്ദറത്ത് വദീജഃ, നബിﷺ തിരുമേനിയോടു ചെയ്ത നന്മകളുടെ സ്വാധീനം അവിടത്തെ മനസ്സിൽ എത്രത്തോളമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാൽ, അവിടന്ന് പലപ്പോഴും തന്റെ മറ്റു ഭാര്യമാരോടു അവരെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമായിരുന്നു.

ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു സംഭവമുണ്ട്. ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ പരസ്പരം ചെയ്ത പിണക്കങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടുപോയാലും അവരെ അമിതമായി പുകഴ്ത്തുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾക്ക് അസുഖമുണ്ടായേക്കാം. ഒരിക്കൽ നബിﷺ തിരുമേനി ഹദ്ദറത്ത് ആഇശയുടെ അടുത്തുവെച്ച് ഹദ്ദറത്ത് വദീജയെ പുകഴ്ത്തിയപ്പോൾ ഹദ്ദറത്ത് ആഇശഃ പറഞ്ഞു: "യാ റസൂലല്ലാഹ്! അങ്ങനെയൊന്നു എപ്പോഴും ആ കിഴവിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത്? അത് വിദ്വേഷം. അല്ലാഹുത്തആല അവർക്കു പകരം അതിനെക്കാൾ നല്ലവരും സുന്ദരികളുമായ യുവതികളെ അങ്ങയ്ക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടല്ലോ?" ഇതു കേട്ടപ്പോൾ നബിﷺ തിരുമേനി വികാരാധീനനായി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'ആഇശാ! വദീജ എന്നെ എത്രത്തോളം സേവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് നിനക്കറിയില്ല.' (ദീബാച്ച തഫ് സീറൂൽ ചൂർആൻ, അൻവാറൂൽ ഉലൂം വാജ്യം 20, പേജ് 389-393)

നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ ഉത്തമമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ നിലവാരമെന്തായിരുന്നു?

നമ്മൾ ചരിത്രത്തിൽ നോക്കിയാൽ നമുക്കു കാണാം; നബിﷺ തിരുമേനി ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ പിതാവും, കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ മാതാവും വഹിച്ചിരുന്നു. ആദ്യത്തെ എട്ടുവർഷം അവിടന്ന് തന്റെ പിതാമഹന്റെ (അബ്ദുൽ മുത്തലിബ്) സംരക്ഷണത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു. അതിനുശേഷം തന്റെ പിതൃവ്യനായ അബൂത്വാലിബിന്റെ സംരക്ഷണത്തിലാണ് വളർന്നത്. പിതൃവ്യന് രക്തബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ അബൂത്വാലിബിന്റെ പിതാവ് മരണസമയത്ത് നബിﷺ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് വസിയുത്ത് ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ

അദ്ദേഹം നബിﷺ തിരുമേനിയെ പ്രത്യേകമായി സ്നേഹിക്കുകയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, പിതൃവ്യന്റെ ഭാര്യയിൽ (അമ്മായി) അത്രത്തോളം സ്നേഹമോ കൂടുംബപരമായ ഉത്തരവാദിത്വ ബോധമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വീട്ടിലെന്തെങ്കിലും വിഭവങ്ങൾ വരുമ്പോൾ മിക്കവാറും അവർ അത് ആദ്യം തന്റെ മക്കൾക്ക് നൽകുമായിരുന്നു; അന്ന് കുട്ടിയായിരുന്ന നബിﷺ തിരുമേനിയെ അവർ ഒട്ടും പരിഗണിച്ചിരുന്നില്ല. അബൂത്വാലിബ് വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ, തന്റെ ചെയ്ത സഹോദരപുത്രൻ കരയുന്നതോ പരാതി പറയുന്നതോ കാണുന്നതിനു പകരം അദ്ദേഹം കാണുന്നത് ഇതായിരുന്നു: തന്റെ കുട്ടികളെന്തെങ്കിലും കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ, തന്റെ ആ ചെയ്ത സഹോദരപുത്രൻ അങ്ങേയറ്റം ക്ഷമയോടെ ഒരു വശത്ത് മാറിനിൽക്കുന്നു. അതായത് നബിﷺ തിരുമേനി കൂട്ടക്കാരന്മാരുടെ വലിയ ക്ഷമയോടെ എല്ലാം സഹിക്കുമായിരുന്നു. പിതൃവ്യന്റെ സ്നേഹവും കൂടുംബപരമായ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നിൽ വരുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഓടിച്ചെന്ന് തന്റെ സഹോദരപുത്രനെ ചേർത്തുപിടിക്കുകയും ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു: 'എന്റെ മകനേയും ഒന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക, എന്റെ മകനേയും ഒന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക.' ഇപ്രകാരം മിക്കപ്പോഴും സംഭവിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഹദ്ദറത്ത് മുസ്ലിഫ് മൗഊദ്ഃ ഒരിടത്ത് ഈ നിവേദനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടെഴുതുന്നു: 'എന്നാൽ, കണ്ടുനിന്നവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്, നബിﷺ തിരുമേനി ഒരിക്കലും ഒരു പരാതിയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടത്തെ മുഖത്ത് ഒരിക്കലും വേദമോപ്രയാസമോ പ്രകടമായിട്ടില്ല എന്നാണ്. ഈ കാരണം കൊണ്ട് ഒരിക്കലും നബിﷺ തിരുമേനിക്ക് ദേഷ്യമോ വെറുപ്പോ ഉണ്ടായതുമില്ല. തന്റെ പിതൃവ്യപുത്രന്മാരോടു ഒരിക്കലും ഒരു മത്സരബുദ്ധിയും തോന്നിയിട്ടില്ല. അവിടത്തെ ജീവിതം നമ്മളോടു പറയുന്നത് സാഹചര്യങ്ങൾ മാറിയ പിൻക്കാലത്തുപോലും അവിടന്ന് ഹദ്ദറത്ത് അലിയെയും

ഹദ്ദറത്ത് ജഅ്ഫറിനേയും തന്റെ സംരക്ഷണയിൽ എടുക്കുകയും എല്ലാ വിധത്തിലും അവരുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. (ദീബാച്ച തഫ് സീറൂൽ ചൂർആൻ അൻവാറൂൽ ഉലൂം, വാജ്യം 20 പേജ് 393)

ഇക്കാലത്ത് നോക്കുക, മുതിർന്നാൽപ്പോലും ആളുകൾ കുട്ടിക്കാലത്തെ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ഓർത്തുവെക്കുകയും പ്രതികാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, നബിﷺ തിരുമേനി സൽപെരുമാറ്റം മാത്രമാണ് കാഴ്ചവെച്ചത്. മുതിർന്ന പ്രായമെത്തിയശേഷം ഇന്ന് നമ്മൾ കണ്ടുനൽകിയ ചിലയാളുകൾക്ക് മറ്റേതെങ്കിലും ബന്ധുക്കളുടെ അടുത്ത് താമസിക്കേണ്ടിവരികയോ പിതാവ് ഇല്ലത്തുകാരണം 14-15 വയസ്സിൽ അവിടെ കഴിയേണ്ടി വരികയോ ചെയ്യുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളാണ്. അവിടെ ആ ബന്ധുക്കളിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും അതിക്രമങ്ങൾ നേരിട്ടാൽ അവർ അക്കാര്യങ്ങൾ മറക്കുകയില്ല, അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ പ്രതികാരം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും. എന്നാൽ, നബിﷺ തിരുമേനി ഒരിക്കലും പ്രതികാരം ചെയ്തില്ല. പ്രത്യുത അവസരം വന്നപ്പോൾ അവരെ തന്റെ തണലിൽ ചേർത്തുപിടിക്കുകയും അവർക്ക് ശരിയായ ശിക്ഷണം നൽകി അവരെ ഉന്നതമായ പദവിയിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉന്നതമായ ധാർമികഗുണങ്ങളുടെ ഭാഗമായുള്ള ക്ഷമയുടെ ഒരു ഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക:

ഒരിക്കൽ ഒരു സ്ത്രീ, തന്റെ മകൻ മരിച്ചുപോയതിന്റെ പേരിൽ അവന്റെ ഖബറിൽ ഇരുന്ന് കരയുകയായിരുന്നു. നബിﷺ തിരുമേനി അതിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ പറഞ്ഞു: 'അല്ലയോ സ്ത്രീയേ! ക്ഷമിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി എല്ലാവരെയും അതിജയിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ്.' ആ സ്ത്രീക്ക് നബിﷺ തിരുമേനിയെ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൾ മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: 'എന്റെ കുട്ടി മരിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയും മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു ക്ഷമ എന്നാലെന്താണെന്ന്!' നബിﷺ

• ഹദീമുന്നബ്വി •

"സ്വമു തസ്വിഹ്ഫു"
നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുക, ആരോഗ്യം നേടുക.

ത്വാലിബെ ദുആ
RAHMAN SHAKEER & FAMILY
AHMADIYYA JAMA-ATHKARULAI, KERALA

• ഹദീമുന്നബ്വി •

"അൽ അയ്നു ഹഖ്ഖൂൻ."
കണ്ണേന് യാഥാർഥ്യമാണ്.

ത്വാലിബെ ദുആ
P. ABDULAMEER
AHMADIYYA JAMA-ATHMANJERY, KERALA

തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവിടെനിന്ന് മുന്നോട്ടു നടന്നു: 'ഒന്നല്ല, എന്റെ ഏഴു മക്കൾ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (37 ബാച്ച തഫ്സീറുൽ ചുർആൻ അൻവാറുൽ ഉലൂം, വാള്യം 20 പേജ് 394)

ഇത്തരത്തിലുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ദുഃഖങ്ങളെ കുറിച്ച് ഇത്രമാത്രമേ അവിടന്ന് പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഒരിക്കലും അതിലപ്പുറം ഒന്നുംതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ സങ്കടം കാരണം മനുഷ്യസേവനത്തിൽ ഒരു കുറവും വരുത്തിയിട്ടില്ല.

നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ സഹിഷ്ണുതയുടെ അവസ്ഥ എങ്ങനെയാണെന്നാൽ, അല്ലാഹു നബിﷺ തിരുമേനിക്ക് ഭരണം നൽകിയപ്പോഴും അവിടന്ന് എല്ലാവരുടേയും വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുമായിരുന്നു. ആരെങ്കിലും കർക്കശമായി പെരുമാറിയാൽപ്പോലും അവിടന്ന് മൗനം പാലിക്കുമായിരുന്നു. കർശനമായി പെരുമാറുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും കാര്യശൃംഗലയുടെ മറുപടി നൽകിയിരുന്നില്ല.

ചരിത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: മുസ്ലിമിങ്ങൾ നബിﷺ തിരുമേനിയെ പേരു വിളിക്കുന്നതിനു പകരം അവിടത്തെ ആത്മീയ പദവി (യാ റസൂലല്ലാഹ്) വിളിച്ച് ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. ഇതര മതസ്ഥർ നബിﷺ തിരുമേനിയെ 'മുഹമ്മദ്' എന്ന് വിളിക്കുന്നതിനുപകരം അക്കാലത്തെ മര്യാദയനുസരിച്ച് 'അബൂൽ ഖാസിം' (ഖാസിമിന്റെ പിതാവ്) എന്ന സ്ഥാനപ്പേര് വിളിച്ച് ആദരിച്ചിരുന്നു. നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ പേരായിരുന്നു ഖാസിം.

ഒരിക്കൽ മദീനയിൽ വന്ന ഒരു യഹൂദി നബിﷺ തിരുമേനിയോടു തർക്കിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും സംസാരത്തിനിടയിൽ ആവത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഹേ! മുഹമ്മദ്, ഹേ! മുഹമ്മദ് എന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. കാര്യം ഇപ്രകാരമാണ്, 'ഹേ! മുഹമ്മദ്! ഹേ! മുഹമ്മദ്! കാര്യം ഇപ്രകാരമാണെന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. നബിﷺ തിരുമേനി ഒരുവിധ അസ്വസ്ഥതയും കൂടാതെ അയാ

ളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അയാളുടെ ഈ ധിക്കാരം കണ്ട് സ്വഹാബാക്കൾ അത്യധികം അസ്വസ്ഥരാകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു സ്വഹാബിക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം ആ യഹൂദിയോടു പറഞ്ഞു: 'ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക, നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ പേര് വിളിച്ച് സംസാരിക്കരുത്. നിങ്ങൾക്ക് 'റസൂലല്ലാഹ്' എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം 'അബൂൽ ഖാസിം' എന്നെങ്കിലും വിളിച്ചുകൂടെ!' യഹൂദി മറുപടി നൽകി: 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയ പേരുതന്നെ ഞാൻ വിളിക്കും.' ഇതുകേട്ട് നബിﷺ തിരുമേനി പുഞ്ചിരിക്കുകയും സ്വഹാബാക്കളോടു ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്തു: 'നോക്കൂ, ഇദ്ദേഹം പറയുന്നത് ശരിയാണ്. എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ എനിക്ക് മുഹമ്മദ് എന്നു തന്നെയാണ് പേരിട്ടത്. ഇദ്ദേഹം ഏതുപേരാണ് വിളിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് അതു വിളിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, ഇതിൽ നിങ്ങൾ രോഷം കൊള്ളേണ്ട.'

സഹിഷ്ണുതയുടെ അവസ്ഥ എങ്ങനെയാണെന്നാൽ, ചിലപ്പോൾ അവിടന്ന് ഏതെങ്കിലും ആവശ്യത്തിന് പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ ചിലയാളുകൾ വഴി തടഞ്ഞു നിൽക്കുകയും തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവർ സംസാരിച്ചു തീരുന്നതുവരെ നബിﷺ തിരുമേനി അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കുമായിരുന്നു.

അതുപോലെ ചിലയാളുകൾക്ക് ഹസ്തദാനം (ഔരമെമവ) ചെയ്താൽ കൈകൾ ഏറെനേരം പിടിച്ചുവെക്കുന്ന ശീലമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടന്ന് അവരുടെ കൈകൾ ഏറെനേരം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇതൊരു അഭികാമ്യമായ രീതിയല്ലെങ്കിൽപ്പോലും നബിﷺ തിരുമേനി ഒരിക്കലും അവരുടെ കൈയിൽനിന്ന് തന്റെ കൈ ബലമായി പിൻവലിക്കുമായിരുന്നില്ല. (37 ബാച്ച തഫ്സീറുൽ ചുർആൻ, അൻവാറുൽ ഉലൂം വാള്യം 20, പേജ് 394-395)

എല്ലാത്തരം ആവശ്യക്കാരും തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ആവശ്യാനുസരണം എന്തെങ്കിലും നൽകിയാൽ അവർ തങ്ങളുടെ ആർത്തികാരണം കൂടുതൽ ചോദിക്കുമായിരുന്നു. നബിﷺ തിരുമേനി അതും പൂർത്തീകരിച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു.

ചിലപ്പോൾ ആളുകൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. അവിടന്ന് ഓരോതവണയും അവർക്കെന്തെങ്കിലുമൊക്കെ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചോദിക്കുന്നയാൾ അങ്ങേയറ്റം ആത്മാർഥയുള്ളവനാണെന്ന് (ഔസവഹശ) കണ്ടാൽ, അയാൾ ചോദിച്ചതു നൽകിയ ശേഷം അയാളോടു അവിടന്ന് ഇപ്രകാരം മാത്രം പറയുമായിരുന്നു: 'നീ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ (റമംമസസുഹ) അതു കൂടുതൽ നന്നായേനെ.'

ഒരിക്കൽ ഒരു സ്വഹാബി ആവർത്തിച്ച് നിർബന്ധം പിടിച്ചു തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പലതവണ പണം ചോദിച്ചു. നബിﷺ തിരുമേനി അയാളുടെ ആവശ്യം പൂർത്തീകരിച്ചു കൊടുത്തു. എങ്കിലും അവസാനം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കലാണ് (തവക്കൂൽ ചെയ്യുന്നതാണ്) ഏറ്റവും ഉത്തമമായ പദവി. ആ സ്വഹാബിയിൽ ആത്മാർഥതയും മര്യാദയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. താൻ വാങ്ങിയത് മര്യാദകാരണം അദ്ദേഹം തിരിച്ചു നൽകിയില്ലെങ്കിലും ഭാവിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചു: 'യാ റസൂലല്ലാഹ്! ഇത് എന്റെ അവസാനത്തെ കാര്യമാണ്. ഇനി ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഒരു സാഹചര്യത്തിലും ഞാൻ ആരോടും ഒന്നും ചോദിക്കുകയില്ല.'

ഇതേ സ്വഹാബിയെ കുറിച്ച് ഒരു സംഭവമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു യുദ്ധം നടക്കുകയായിരുന്നു. അത്യന്തം അപകടകരമായ യുദ്ധ സാഹചര്യമായിരുന്നു അത്. കൂനങ്ങളും അമ്പുകളും വാളുകളും പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

സൈനികർ തമ്മിൽ ശക്തമായി പോരാടുന്നു. ഗളഭേദങ്ങൾ നടക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ശത്രുക്കളുടെ വലയത്തിലിരിക്കുന്ന ആകൃത്യനേരത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ചാട്ടവാർ താഴെ വീണു. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന കാലാൾപ്പടയിലെ ഒരു സഹോദരൻ തന്റെ ഓഫീസർ താഴെ ഇറങ്ങിയാൽ വല്ല അപകടവും സംഭവിച്ചാലോ എന്നുകരുതി ആ ചാട്ടവാർ കുനിഞ്ഞടുത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകാനാഗ്രഹിച്ചു. ആ സ്വഹാബിയുടെ ദൃഷ്ടി ആ സൈനികനിൽ പതിഞ്ഞു, അദ്ദേഹം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: 'എന്റെ സഹോദരാ! ദൈവത്തെ ഓർത്ത് സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു: ആ ചാട്ടവാറിൽ കൈ തൊടരുത്.' ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കുതിരപ്പുറത്തുനിന്ന് താഴേക്ക് ചാടിയിറങ്ങി. ചാട്ടവാർ തന്റെ കൈയിലെടുത്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം തന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നബിﷺ തിരുമേനിയോടു ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു, ഞാൻ ആരോടും ഒന്നും ചോദിക്കുകയില്ലെന്ന്. ഞാൻ ആ ചാട്ടവാർ നിന്നെക്കൊണ്ടെടുപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ നാവുകൊണ്ട് നിന്നോടു ചോദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും സാഹചര്യത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ അതൊരു ചോദിക്കലായി മാറുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് എന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു.' ആ അപകടകരമായ അവസ്ഥയിലും അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ വാഗ്ദാനം ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. (37 ബാച്ച തഫ്സീറുൽ ചുർആൻ, അൻവാറുൽ ഉലൂം വാള്യം 20, പേജ് 395-396)

അപ്രകാരം നബിﷺ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതചര്യയെക്കുറിച്ച് ഇനിയും ഒരുപാട് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവിടത്തെ നീതിയെക്കുറിച്ചും വികാരങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ദരിദ്രരോടുള്ള പരിഗണനയെക്കുറിച്ചുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ നമുക്കെന്നും ഒരുത്തമമാതൃകയാണ്. ദരിദ്രരുടെ സ്വത്ത് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, സ്ത്രീകളോടുള്ള സൽപെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സ്വന്തം വീട്ടിലെ ഭാര്യമാരോടും പൊ

'ഇജ്ജത്തനിബു കൂല്ല മുസ്കിരിൻ.'
എല്ലാത്തരം ലഹരി പദാർഥങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളുവിൻ.

TIMBELLA
BEAUTY FROM TIMBER
-NILAMBUR-

SCAN (BAR-CODE) FOR OUR NILAMBUR TEAK FURNITURES

BEAUTY FROM TIMBER NILAMBUR
FURNITURES FOR ENQUIRY CALL : 9744366004, 8086399638

"അൽമുഹ്തകിനു മൽഊനൂൻ."
വില കൂടുമ്പോൾ വിൽക്കാനായി ധാന്യം പുഴുതിവെക്കുന്നവൻ ദൈവകാര്യത്തിൽനിന്ന് വിദൂരസ്ഥനാണ്.

TECTONA
feel more confidence
All Types Of Quality Furniture

Prop.M.SHAFIQ - 80752 12141, M.MUSTAFA - 91887 68150
M.MUNEER - 99468 71947, KARULAI, MALAPURAM

തുവായ സ്ത്രീകളോടും നബി **ﷺ** തിരുമേനി അത്യധികം കാര്യം ന്യായത്തോടെയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്. അയൽവാസികളോടും ബന്ധുക്കളോടുമുള്ള പെരുമാറ്റം ഉൾപ്പെടെ മനുഷ്യ സേവനത്തെ കുറിച്ചും അസംഖ്യം കാര്യങ്ങൾ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ജീവിത മാതൃകയിൽ നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും. മറ്റുള്ളവരുടെ സമ്പത്ത് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, അന്യരുടെ ദോഷങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനും നബി **ﷺ** തിരുമേനി എത്രത്തോളം പരിശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നും പരസ്പര സഹകരണത്തെ കുറിച്ച് അവിടന്ന് എന്താണ് പറഞ്ഞിരുന്നതെന്നും നബി **ﷺ** തിരുമേനിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ വീഴ്ചകൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിലും അവിടന്ന് എപ്രകാരമായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്? സത്യസന്ധതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശങ്ങളെന്തായിരുന്നു? ദുർവിചാരങ്ങളിൽനിന്നും അന്യരുടെ സ്വകാര്യതയിലേക്ക് എത്തിനോക്കുന്നതിൽനിന്നും നിരാശയിൽനിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും നബി **ﷺ** തിരുമേനി എന്താണ് പറഞ്ഞത്? മൃഗങ്ങളോടുള്ള കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചും മതപരമായ സഹിഷ്ണുതയെക്കുറിച്ചും അവിടന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. ഇവയെല്ലാം നമുക്ക് സമ്പൂർണ്ണമായ മാതൃകയാണ്. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, സന്ദർഭാനുസരണം ഭാവിയിൽ ഇൻശാ അല്ലാഹ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഈ വിഷയം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗളാദ്ദിന്റെ ഒരു ഉദ്ധരണി കേൾപ്പിക്കുകയുമാണ്. ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗളാദ്ദിന്റെ പരമ്പരയുണ്ട്: ഏതൊരു മനുഷ്യനാണോ തന്റെ സത്തുകൊണ്ടും സത്ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രവർ

ത്തികൾകൊണ്ടും കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും തന്റെ ആത്മീയവും പരിശുദ്ധവുമായ കഴിവുകളുടെ പ്രബലമായ പ്രവാഹംകൊണ്ടും അറിവിലും പ്രവൃത്തിയിലും സത്യസന്ധതയിലും സ്നേഹത്തിലും ഒരു സമ്പൂർണ്ണ മാതൃക (ബീറലഹ് ഹീളു ലുളലരശോ) കാണിച്ച് 'ഇൻസാനെ കാമിൽ' (സമ്പൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ) എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടത്; ആ അനുഗൃഹീത പ്രവാചകൻ, ചാത്തമുൽ അബിയാ, ഇമാമുൽ അസ്ഫിയാ, ചാത്തമുൽ മുർസലീൻ, ഫഖ്റുൽ മുർസലീനായ ജനാബ് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ **ﷺ** ആകുന്നു. ഓ ദൈവമേ! പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവമേ! ലോകാരംഭം മുതൽ നീ ആർക്കും നൽകാത്ത വിധത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും (ദുറൂദ്) ആ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രവാചകന്റെമേൽ ചൊരിയേണമേ." (അൽമാമൂൽ ഹുജ്ജ റുഹാനീ ഖസാഇൻ വാളു 8, പേജ് 308)

അതുകൊണ്ട് നബി **ﷺ** തിരുമേനിയുടെ ജീവിതമാതൃക പിന്തുടർന്ന് യഥാർഥ മുസ്ലിമിങ്ങളാകാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ. നബി **ﷺ** തിരുമേനിയുടെ കൊടിക്കീഴിൽ ലോകത്തെ കൊണ്ടുവരാൻ തക്കവണ്ണം അവിടത്തെ സന്ദേശം ലോകമെങ്ങും എത്തിക്കുന്നവരായി മാറാൻ അല്ലാഹു നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ. അല്ലാഹു നമുക്കുതീൻ തൗഫീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ. അല്ലാഹുമ്മ സ്വല്ലീ അലാ മുഹമ്മദിൻ വഅലാ ആലി മുഹമ്മദിൻ വബാരിക് വസല്ലീം ഇന്നക്ക ഹമീദുൻ മജീദുൻ

നമസ്കാരത്തിനുശേഷം ഞാൻ ജനാസയും നമസ്കരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ജനാസ എത്തിയിട്ടുണ്ടോ? യു.കെ.യിൽ മിഷണറിയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ലഹൂഖ് അഹ്മദ് ത്വാഹിർ

സാഹിബിന്റെ ജനാസയാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ ദിവസം 83-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം വഫാത്തായി. ഇന്നാ ലില്ലാഹി വ ഇന്നാ ഇലയ്ഹി റാജിഉൻ. പരേതൻ മുസിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മകളും മൂന്നു ആൺ മക്കളുമുണ്ട്.

ലഹൂഖ് ത്വാഹിർ സാഹിബ് ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗളാദ്ദിന്റെ സ്വഹാബിയായ ഹദ്ദിൽ ശെയ്ഖ് ഫദ്ൽ അഹ്മദ് സാഹിബ് ബട്ടാലവിയുടെ മകനായിരുന്നു. ചാദിയാനിലാണ് ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് 1907-ൽ നേരിട്ട് ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗളാദ്ദിന് ബയ്അത്ത് ചെയ്തു. മെട്രിക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം 1959-ൽ ലഹൂഖ് സാഹിബ് തന്റെ ജീവിതം വഖ്ഫു അഥവാ ദീനിനുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കുകയും റബ്ബയിലെ ജാമിഅ അഹ്മദിയായിൽ പ്രവേശനം നേടുകയും ചെയ്തു. 1966-ൽ ജാമിഅയിൽ നിന്ന് പഠനം പൂർത്തിയാക്കി. പഠനകാലത്ത് അദ്ദേഹം എഫ്.എ, അദീബ് ഫാളിൽ, അറബിക് ഫാളിൽ എന്നീ കോഴ്സുകളും പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നു. ജാമിഅയിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയ ശേഷം പഞ്ചാബ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ബി.എ ബിരുദവും കരസ്ഥമാക്കി. 1967 ജൂലൈയിൽ അദ്ദേഹത്തെ മിഷണറിയായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അയച്ചു. ലണ്ടനിലെ മസ്ജിദ് ഫദ്ലിൽ നാഇബ് ഇമാമായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് തൗഫീഖ് ലഭിച്ചു. 1970-ൽ പാക്കിസ്താനിലേക്ക് മടങ്ങിയ അദ്ദേഹം ഇസ്ലാഹ് വ ഇർശാദ് വകുപ്പിന് കീഴിൽ വിവിധയിടങ്ങളിൽ മിഷണറിയായി ജോലി ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെ തസ്നീഫ് (ഗ്രന്ഥരചനാ വിഭാഗം) വകുപ്പിലേക്ക് മാറ്റി. അദ്ദേഹം മൗലാനാ അബൂൽ മുനീർ നൂറുൽ ഹഖ് സാഹിബിന്റെ മരുമകനായിരുന്നു. സേവനകാലയളവിൽ അദ്ദേഹം ജാമിഅയിൽ അധ്യാപകനായി നിയമിതനാകുകയും പത്തുവർഷത്തോളം ആചാര്യനായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. 1982-ൽ വക്കാലത്തെ തബ് ശീറിൽ നാഇബ് വക്കീൽ തബ് ശീറായി നിയമിതനായി. ജാമിഅ പഠനകാലത്തും പാക്കിസ്താനിൽ മിഷണറിയായിരുന്നപ്പോഴും

ഖുദാമുൽ അഹ്മദിയ്യ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പോഷക സംഘടനകളിൽ അദ്ദേഹം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1986-ൽ അദ്ദേഹത്തെ മിഷണറിയായി അമേരിക്കയിൽ അയച്ചു. അതേ വർഷം തന്നെ ഹദ്ദിൽ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് റാബിഅ്(ഹദ്) അദ്ദേഹത്തെ ഗ്ലാസ്ഗോയിലേക്ക് മാറ്റുകയും അവിടെ മിഷണറിയായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ തൗഫീഖു കിട്ടുകയും ചെയ്തു. 2005-ൽ യു.കെ.ജാമിഅ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടുത്തെ പ്രിൻസിപ്പാലായി നിയമിതനായി. ഏകദേശം 59 വർഷത്തെ ദീർഘമായ സേവനകാലയളവാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേത്.

മസ്ജിദ് ഫദ്ൽ ഇമാമായിരുന്ന അതാളൽ മുജീബ് റാശിദ് സാഹിബ് പറയുന്നു: 'പരേതൻ ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ പോരാളിയും ഖിലാഫത്തിന്റെ വിശ്വസ്തനായ സേവകനുമായിരുന്നു. ജീവിതം ദീനിനുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ചതിന്റെ, വഖ്ഫു ചെയ്തതിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നിറവേറ്റിയ സമർഥനായൊരു മിഷണറിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അങ്ങേയറ്റം മധുരമായ ശൈലിയിലും സാധിനമുണ്ടാക്കുന്ന അവസ്ഥയിലും അദ്ദേഹം ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമായിരുന്നു. ●

പേജ് 1 ൽ നിന്ന്

ചുറ്റും നാണക്കേട് ജീവിതമാണ്. ഇത് അവരുടെതന്നെ അധ്യാപനത്തിന്റെ ഫലമാണ്. ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തെ വഞ്ചനയിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിനെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുക. പക്ഷേ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മനസ്സിലാക്കുക, ശുദ്ധഗതിക്കാര്യവർ ഓർമ്മ വെക്കുക, തീർച്ചയായും ആ വസ്തു നശിച്ചു പോകുന്നതായിരിക്കും.' സമൂഹം നല്ലതായിരിക്കുന്നു, നമ്മളെ ആരും കാണുന്നില്ല, ഇവിടുത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ പർദയുടെ ആവശ്യമില്ല കാരണം ആളുകൾക്ക് നോക്കിനടക്കുന്ന ശീലമില്ല എന്ന തെറ്റുധാരണയിലിരിക്കരുത്. നിഷ്കളങ്കരായ ആളുകളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഓർമ്മിക്കുക, തീർച്ചയായും അവർ നശിക്കുന്നതായിരിക്കും. (മൽഹൂദാത്ത് വാളു 1, പേജ് 29-30, പുതിയ പതിപ്പ്) ●

ഹദീമുന്നബ്വി **ﷺ**

**മരിച്ചവരെ ചീത്ത പറയരുത്,
എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ മുമ്പേ
അയച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്കാണ് പോയിരിക്കുന്നത്.
(ബുഖാരി 23:77)**

**SERA SPORTS, P.I.GROUND FLOOR
ARAFAH ARCADE 4/45A, 4/45 A1, IRINGALLOOR, OPP
GOVT.H.S.S, OLAVANN, MOB- 8845680091**

ഹദീമുന്നബ്വി **ﷺ**

"അന്നദമു തൗബത്തുൻ."
ചെയ്ത പാപത്തിൽ ലജ്ജിക്കുന്നതാണ് യഥാർഥ പശ്ചാത്താപം.

**E.H.NAJEEB AND FAMILY
KAKKANAD, ERNAKULAM**

ഹദീമുന്നബ്വി **ﷺ**

"ലാ തതമന്നഉൽമൗത്ത."
മരണം ആഗ്രഹിക്കരുത്.

**P. SAFFAR AHMAD & FAMILY
JAMA'ATH KARULAI, MALAPPURAM, KERALA.**

ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സ്വന്തം തൂലികയിലൂടെ വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്ദിത്ത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ് رحمۃ اللہ علیہ

ദ്വ്യദൃഷ്ടാന്തം:1

സുലയ്മാൻ ബിൻ ദാവൂദ്, ഇബ്നു നുവഹ്ബ്, സയീദ് ബിൻ അബീ അയ്യൂബ്, ശറാഹിൽ ബിൻ യസീദ്, അബീഅൽഖമദ്, എന്നിവർ അബൂ ഹുറയ്റായിൽനിന്ന് നിവേദനം. അൻ റസൂലുല്ലാഹി **ഇന്നല്ലാഹ യബ്അമു ലിഹാദിഹിൽ ഉമ്മത്തി അലാ റഅ്സി കല്ലി മിഅ്ത്തി സനത്തിൻ മൻയൂജദ്ദിദു ലഹാ ദിനഹാ (അബൂദാവൂദ്, കിതാബു മലാഹി, ബാബു മാ യദ്കറു ഹീ ഖർനീൽ മിഅ്ത്തി)**

നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: "ഓരോ നൂറ്റാണ്ടിന്റേയും തലയകത്ത് ദിനീനെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന് ഈ ഉമ്മത്തിനുവേണ്ടി ഒരാളെ അല്ലാഹു നിയോഗിക്കുന്നതായിരിക്കും." ഇപ്പോൾ ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ 24 വർഷവും തീരാൻപോകുകയാണ്. നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞതിൽ വാഗ്ദത്ത ലംഘനമുണ്ടാകുക സംഭാവ്യമല്ല. ഈ ഹദീഥ് ആധികാരികമാണെങ്കിൽ 12 നൂറ്റാണ്ടിൽ വന്ന മുജദ്ദിദുമാരുടെ പേരു പറയുക എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ മറുപടി ഇതാണ്: ഈ ഹദീഥ് മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാർ ആധികാരികമെന്ന് നിരന്തരം പറഞ്ഞുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. എന്റെ വാദത്തിന്റെ കാലത്ത് ഈ ഹദീഥ് കറുകെട്ടാണെന്ന് പറയുകയാണെങ്കിൽ അത് ഈ മൗലവിമാരിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ചില ഏറ്റവും വലിയ മുഹദ്ദിമുമാർ(ഹദീമു പണ്ഡിതന്മാർ) അവരവരുടെ കാലത്ത് സ്വയം മുജദ്ദിദാണെന്ന് വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലർ മറ്റുചിലരെ മുജദ്ദിദാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇനി ഹദീഥ് സ്വഹീഫ് അല്ലെങ്കിൽ, ആധികാരികമല്ലെങ്കിൽ അവർ സത്യസന്ധതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചില്ല എന്നാണർഥം. എല്ലാ മുജദ്ദിദുമാരുടേയും പേരുകൾ ഓർമവെക്കുക എന്നത് നമുക്കു നിർബന്ധമല്ല. അങ്ങനെയുള്ള സർവാവരണം ചെയ്യുന്ന അറിവ് ദൈവത്തിനു മാത്രമുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നതൊഴികെയുള്ള പരോക്ഷകാര്യങ്ങൾ അറിയാമെന്ന് എനിക്ക് വാദമില്ല. അതിലുപരി ഈ ഉമ്മത്ത് ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. ദൈവികയുക്തി ചിലപ്പോൾ ചിലരാജ്യത്ത് മുജദ്ദിദിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു; ചിലപ്പോൾ ചില രാജ്യത്തും. ദൈവികപ്രവർത്തികളുടെ സമ്പൂർണജ്ഞാനം ആർക്കാണുണ്ടാകുക? അവന്റെ പരോക്ഷമായ മേലധികാരം ആർക്കാണ് ആവരണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുക. ഹദ്ദിത്ത് ആദർ ﷺ മുതൽ

നബി ﷺ തിരുമേനിവരെ എല്ലാ ഓരോ ജനതയിലും എത്ര പ്രവാചകന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് ദയവുചെയ്ത് പറഞ്ഞുതരിക. നിങ്ങളിതു പറഞ്ഞു തരികയാണെങ്കിൽ മുജദ്ദിദുമാരുടെ പേരുകൾ ഞാനും പറഞ്ഞുതരാം. വളരെ പ്രകടമായ കാര്യമെന്തെന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച അജ്ഞത, അതിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ നിഷേധിക്കാൻ പരാപ്തമല്ല.

കൂടാതെ, അഹ്ലുസുന്നത്തിന്റെ ഐകകണ്ഠ്യനയമുള്ള തീരുമാനമാണ് ഈ ഉമ്മത്തിലെ അവസാന മുജദ്ദിദ് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളത്. അദ്ദേഹം അവസാന കാലത്ത് വെളിപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ, ഈ കാലഘട്ടം അവസാന കാലഘട്ടമാണോ എന്നതാണ് പ്രശ്നം. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും, രണ്ടു ജനതകളും ഇതു അവസാനകാലമാണെന്ന് ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമുൾക്കൊള്ളുന്നവരാണ്. വേണമെങ്കിൽ ചോദിച്ചുനോക്കിക്കൊള്ളുക. പകർച്ച വ്യാധികൾ പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദുക്ഖങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാതരത്തിലുള്ള അമാനുഷികമായ നാശങ്ങളും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഇത് അവസാന കാലമല്ലേ? ഈ ഉമ്മത്തിലെ സ്വുലഹായും അതായത് സ്വാലിഹിങ്ങളായ ആളുകളും ഈ കാലഘട്ടത്തെ അവസാന കാലമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. 14 - 30 നൂറ്റാണ്ടിന്റെ 23 വർഷം കഴിഞ്ഞു കടന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതുതന്നെ, വാഗ്ദത്ത മസീഹ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ട കാലഘട്ടമാണെന്നുള്ളതിന് ശക്തമായ തെളിവാണ്. ഈ നൂറ്റാണ്ടു തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പേ വാദിച്ച ഏക വ്യക്തി ഞാനാണ്. ഈ വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചശേഷം ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷം പിന്നിട്ട ഏകവ്യക്തിയും ഞാൻതന്നെ! ഞാൻ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളേയും മറ്റുമതക്കാരേയും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊണ്ട് കുറ്റക്കാരാക്കിയ ആ ഏക വ്യക്തിയും ഞാൻതന്നെ. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ വാദത്തിനെതിരിൽ ഇതേ സവിശേഷതകളുള്ള ഒരു വാദിയെ കൊണ്ടുവരാത്തീടത്തോളം, ഞാൻ വാഗ്ദത്ത മസീഹും ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ മുജദ്ദിദുമാണെന്ന എന്റെ ഈ വാദം സ്ഥാപിതമാകുകയാണ്.

കാലഘട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു അനുഭവങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ സത്യമസീഹിനെ കുരിശ് മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.

അദ്ദേഹത്തിന് പരക്കുകയുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ, അവസാന കാലത്ത് മസീഹ് കുരിശിനെ മുറിക്കുമെന്ന് വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത് ദൈവികമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം പാപപരിഹാര സിദ്ധാന്തത്തെ ലോകത്തുനിന്ന് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും. കേടുവരുത്തിയതിനുള്ള അർഹമായ പ്രതിഫലം, ആക്ഷേപത്തിന് കാരണമല്ല.

ദ്വ്യദൃഷ്ടാന്തം:2

സ്വഹീഫ് ദാനുഖുത്നീയിൽ ഈ ഹദീഥ് ഉണ്ട്. ഇമാം മുഹമ്മദ് ബാഖിർ (ഹദ്ദിത്ത് ഇമാം മുഹമ്മദ് ബാഖിർ, ഹദ്ദിത്ത് ഇമാം അലി സയ്നുൽആബിദിന്റെ മകനും നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ ദഹിത്രനായ ഇമാം ഹുസയ്ന്റെ പുത്രനാണ്) പറയുന്നു: **ഇന്ന ലിമഹ്ദീനാ ആയത്തയ്നി ലം തക്കുനാ മുൻദുഖൽഖിസ്സമാവാത്തി വൽഅർളി തൻകസിഫുൽഖമറു ലിഅവുലി ലയ്ലത്തിൻ മിൻ റമളാന വ തൻകസിഫുശ്ശംസുഫിനിസ്ഫി മിൻഹു.**

നമ്മുടെ മഹ്ദിക്ക് രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. ആകാശദൂതകൾ ഉണ്ടായതു മുതൽ ഈ രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തം മറ്റൊരു ദൈവനിയോഗിതന്റേയോ ദുതന്റേയോ കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവയിലൊന്ന് വാഗ്ദത്തമഹ്ദിയുടെ കാലത്ത് റമളാൻ മാസത്തിൽ ചന്ദ്രഗ്രഹണം ആദ്യരാവിൽ ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും. (അതായത് പതിമൂന്നാം രാവിൽ). സൂര്യഗ്രഹണം അതിന്റെ ദിനങ്ങളിൽപ്പെട്ട മധ്യദിനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും. അതായത് അതേ റമളാനിന്റെ 28 - 30 തിയതി. അങ്ങനെയുള്ളൊരു സംഭവം ലോകമുണ്ടായതു മുതൽ ഏതെങ്കിലും റസൂലിന്റേയോ നബിയുടേയോ കാലത്ത് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വാഗ്ദത്ത മഹ്ദിയുടെ കാലത്തു മാത്രമാണ് അങ്ങനെയൊരു സംഭവം ഉണ്ടാകണമെന്ന് വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ്, ഉർദു ദിനപത്രങ്ങളും ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും എന്റെ കാലത്ത് തന്നെയാണ് - ഇതേ സവിശേഷതയുള്ള ചന്ദ്രന്റേയും സൂര്യന്റേയും ഗ്രഹണം റമളാൻ മാസത്തിൽ സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നതിന് സാക്ഷികളായിട്ടുള്ളത്. അതുണ്ടായി ഏകദേശം 12 വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വേറൊരു ഹദീഥിൽ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം ഈ ഗ്രഹണങ്ങൾ റമളാൻ മാസത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് ഈ രാജ്യത്തും (1894 - ൽ) മറ്റൊന്ന് അമേരിക്കയിലും. രണ്ടു പ്രാവശ്യവും ഈ ഗ്രഹണങ്ങൾ സംഭവിച്ചത് ഹദീഥിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച അതേ

ദിവസങ്ങളിലാണ്. ഈ ഗ്രഹണങ്ങളുടെ സമയത്ത് ഞാനല്ലാതെ ദുമിയൽ മറ്റാരും വാഗ്ദത്ത മഹ്ദിയാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. താൻ വാഗ്ദത്ത മസീഹായതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണിതെന്നു ആരും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ആരും എന്നെപ്പോലെ ഇത് തന്റെ മഹ്ദിയായിത്തീരുന്നുള്ള അടയാളമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നൂറുകണക്കിന് വിജ്ഞാപനങ്ങളും ലംഘനലേഖകളും ഉർദു, ഫാർസി, അറബി ഭാഷകളിൽ ലോകത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. അതിനാൽ ഈ ദൈവികാടയാളം എനിക്കുവേണ്ടി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന മറ്റൊരു കാര്യമെന്താണെന്നാൽ ഈ ദൃഷ്ടാന്തം പ്രകടമാകുന്നതിനു പന്ത്രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പേ സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെടുമെന്ന് എന്നെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ഈ സുവിശേഷം, ദൃഷ്ടാന്തം സംഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നെ ബറാഹിനെ അഹ്മദ്ദിയായിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ലക്ഷണക്കൊന്നാളുകളിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

എന്റെ എതിരാളികൾ എന്നെ ഇങ്ങനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് വെറും പക്ഷപാതം കൊണ്ടാണെന്നത് വ്യസനകരമാണ്. ഹദീഥിൽ പറയുന്നത് ചന്ദ്രഗ്രഹണം ആദ്യരാവിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നും സൂര്യഗ്രഹണം മധ്യപകലിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നുമാണ്. എന്നാൽ, അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് പറയുന്നത്. അവരുടെ തർക്കപ്രകാരം ചന്ദ്രഗ്രഹണം ചന്ദ്രക്കലരാവിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കണമായിരുന്നു. അതായത് ചന്ദ്രമാസത്തിന്റെ ആദ്യരാവിൽ. സൂര്യഗ്രഹണം ചന്ദ്രമാസത്തിന്റെ 15 - 30 പകലിലും നടക്കണമത്രേ! ഈ വിധത്തിലുള്ള ചിന്ത അവരുടെ തെറ്റുധാരണയുടെ മാത്രം ഉല്പന്നമാണ്. ലോകമുണ്ടായതു മുതൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകൃതിനിയമം ചന്ദ്രഗ്രഹണത്തിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് ചന്ദ്രമാസത്തിലെ 13, 14, 15 രാത്രികളാണ്. അതേപ്രകാരം സൂര്യഗ്രഹണത്തിനായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് ചന്ദ്രമാസത്തിലെ 27, 28, 29 പകലുകളുമാണ്. അങ്ങനെയൊരു ചന്ദ്രമാസത്തിലെ 28 - 30 പകൽ സൂര്യഗ്രഹണത്തിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത്. ഹദീഥിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനു തികച്ചും അനുയോജ്യമായി ചന്ദ്രനും സൂര്യനും ഒരേ റമളാൻ മാസത്തിൽ ഗ്രഹണങ്ങളുണ്ടായി. അതായത് ചന്ദ്രഗ്രഹണം

സീറത്തുൽമഹ്ദി ഹദ്റത്ത് മിർസാ ബശീർ അഹ്മദ് സാഹിബ് رحمۃ اللہ علیہ

ബിസ്മില്ലാഹിർറഹ്മാൻറഹീം :എന്റെ മാതാവ് എന്നോടു വിവരിച്ചു. അവരോടു ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ പറഞ്ഞു:

വലിയ മിർസാ സാഹിബ് (മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ പിതാവ്) കശ്മീരിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. പലപ്രാവശ്യവും ഞങ്ങളുടെ മാതാവ് പറഞ്ഞു: കശ്മീരിൽനിന്ന് കുറച്ചു വരുമെന്ന് ഇന്ന് എന്റെ മനസ്സു പറയുന്നു. അതേ ദിവസം കശ്മീരിൽനിന്ന് ആളു വന്നു. ചിലപ്പോൾ മാതാവ് ഇവിടെ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾത്തന്നെ അവിടെ വാതിലിൽ ആരെങ്കിലും മുട്ടുന്ന സംഭവമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത് കശ്മീരിൽനിന്ന് ആൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. മാതാവ് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ പിതാമഹൻ കശ്മീരിൽനിന്ന് തന്റെ ആളെ കുറച്ചുമാസത്തിനുശേഷം കത്തും പണവും കൊടുത്തു അയക്കുമായിരുന്നു. പണം തുടങ്ങിയവ വെള്ളി, സ്വർണത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ പഴന്തുണി സഞ്ചിയുടെ ഉള്ളിൽവെച്ച് പൊതിഞ്ഞ് തയ്ച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്നു. അത് അയാൾ ശരീരത്തിൽകെട്ടി ധരിച്ചുവെക്കുകയും വാദിയാനിലെത്തി അഴിച്ച് വീടിന്റെ ഉള്ളിൽ കൊടുത്തയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വീട്ടുകാർ അത് അഴിച്ച് പൈസ എടുക്കുമായിരുന്നു. പിന്നീട് സഞ്ചി മടക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മാതാവ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ പിതാമഹൻ കശ്മീരിൽ സ്വബയായിരുന്നു. ആ നേരത്ത് ഹദ്റത്ത് വലീഫത്തുൽമാനിയും മുകളിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ ഈയിടെയായി ഡപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണർ കമ്മീഷണർ തുടങ്ങിയവരുണ്ടോ അതേപോലെ കശ്മീരിൽ തദ്ദേശ ഗവർണ്ണർമാരുണ്ട്. നമ്മുടെ പിതാമഹി അതായത് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ മാതാവിന്റെ പേര് ചിരാഗ് ബീബി എന്നായിരുന്നു. അവർ പിതാമഹന്റെ ജീവിത കാലത്തുത്തന്നെ വഹിച്ചിരുന്നതുപോലെ അവർക്ക് ഹദ്റത്ത് സാഹിബിനോടു വളരെ സ്നേഹമായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത്

സാഹിബിന് അവരോടും വളരെ സ്നേഹമായിരുന്നു. ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട് അവിടന്ന് അവരെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അവിടത്തെ കണ്ണുകൾ നിറയുമായിരുന്നു.

ബിസ്മില്ലാഹിർറഹ്മാൻറഹീം. മാതാവ് എന്നോടു വിവരിച്ചു: ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ ചൊവ്വാഴ്ച ദിവസം നല്ലതായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. പറഞ്ഞു: ഇപ്രകാരം തന്നെ ഹദ്റത്ത് വലീഫത്തുൽമസീഹ് മാനിക് മുമ്പാകെ ബീഗം (ഞങ്ങളുടെ സഹോദരി) ജനിക്കുമ്പോൾ ചൊവ്വാഴ്ച ദിവസമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് സാഹിബ് ദുആ ചെയ്തു: അല്ലാഹു, ചൊവ്വാഴ്ചയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽനിന്നും സുരക്ഷിതമാക്കി വെക്കുമാറാകട്ടെ. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ ജുമുഅ ദിവസം ഇരട്ടകുട്ടികളായിട്ടാണ് ജനിച്ചത്. ചൊവ്വാഴ്ചയാണ് വഹിച്ചതായത്. കാലം ഉൾപ്പെടുമ്പോൾ ലോകർക്കുവേണ്ടിയാണെന്ന് നമ്മൾ അറിയേണ്ടതാണ്. ദുർഗ്ഗാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാട് ദിവസം ഒരു മുസ്ലിബത്തിന്റെ ദിവസമായിരുന്നു.

(ഈ നിവേദനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ചൊവ്വാഴ്ച ദിവസം ചിത്തയായ ദിവസമാണെന്നല്ല. പ്രത്യുത ഇത് രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ നിവേദനം നമ്പർ 311, 322, 360-ൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതു കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ചൊവ്വാഴ്ച ദിവസം ആകാശഗോളങ്ങളുടെ ഗോപ്യമായ സ്വാധീനംകൊണ്ട് അത് കാഠിന്യത്തിന്റേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടേയും വശമുൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നാണ്. ചൊവ്വാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച് ഹദീഥിലും നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ ഈ പ്രസ്താവന വരുന്നുണ്ട്. ചൊവ്വാഴ്ച ദിവസം അല്ലാഹു പർവതങ്ങളും മറ്റു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുക്കളും സൃഷ്ടിച്ചു. *(തഹ്സീർ ഇബ്നുക്വഥീർ ആയത്ത് വലഖൽ അർദ്ദി ഹി യൗമയ്നി)*)

ബിസ്മില്ലാഹിർറഹ്മാൻറഹീം ഹദ്റത്ത് വാലിദ സാഹിബ എന്നോടു

പറഞ്ഞു: ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ അവസാന രോഗമുണ്ടായപ്പോൾ, അവിടത്തെ ആരോഗ്യനില മോശമായപ്പോൾ ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ ഇതെന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? അപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് സാഹിബ് പറഞ്ഞു: 'ഇത് ഞാൻ പറയാറുണ്ടായിരുന്നത് തന്നെയാണ്. ഞാൻ ചുരുക്കി വിവരിക്കുകയാണ്: ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ 1908 മെയ് 25 തിങ്കളാഴ്ച വൈകുന്നേരം തിങ്കളും നല്ല നിലയിലായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ ഇശാ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം ഞാൻ വെളിയിൽനിന്ന് വീട്ടിൽ വന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടത് അവിടന്ന് മാതാവിനോടൊപ്പം കട്ടിലിലിരുന്ന് ദക്ഷണം കഴിക്കുന്നതാണ്. ഞാനെന്റെ കിടക്കയിൽപ്പോയി കിടന്നു. പിന്നീട് എനിക്ക് ഉറക്കം വന്നു. രാവിലെ എണെ ഉണർത്തി. ആളുകൾ നടക്കുന്നതും ഇരിക്കുന്നതുംകേട്ട് സ്വയം ഉണർന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് സാഹിബിന് വയറ്റിൽനിന്ന് പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവസ്ഥ അങ്ങേയറ്റം മോശമായിരുന്നു. അവിടേയും ഇവിടേയും മൊക്കെ ശുശ്രൂഷകരും മറ്റുള്ളവരും ജോലിയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. എന്റെ ആദ്യ ദൃഷ്ടി ഹദ്റത്ത് സാഹിബിൽ പതിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമായി. കാരണം അത്തരമൊരു അവസ്ഥ അതിനുമുമ്പേ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇത് മർദ്ദമുണ്ടാണെന്ന് എനിക്കുതോന്നി. ആ നേരത്ത് അവിടന്ന് അങ്ങേയറ്റം ക്ഷീണിതനായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോൾ ഡോക്ടർ നാഡി നോക്കി. ചലിക്കുന്നില്ല. വഹിച്ചതായെന്ന് എല്ലാവരും കരുതി. എല്ലാവരും ഒരു നിശ്ചിതപരന്നു. എന്നാൽ, അൽപ്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നാഡിമിടിപ്പ് തുടങ്ങി. എന്നാൽ, അവസ്ഥ മോശമായ നിലയിൽത്തന്നെ തുടർന്നു. അപ്പോൾ നേരം വെളുത്തിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ കട്ടിൽ വെളിയിൽ മുറ്റത്തുനിന്നെടുത്ത് ഉള്ളിൽ മുറിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. നേരം

കുറച്ചു വെളുത്തപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്ദീൻ മസ്കാരത്തിന് സമയമായോ? എന്ന് ചോദിച്ചു. ശെയ്ഖ് അബ്ദുർ റഹ്മാൻ സാഹിബ് ഖാദിയാ നിഷ്ഠയാണെന്ന് തോന്നുന്നു, പറഞ്ഞു, 'ഹുദൂർ സമയമായി.' അവിടന്ന് കിടക്കയിൽത്തന്നെ കൈയടിച്ച് തയച്ചും ചെയ്തു. കിടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ നമസ്കാരം ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ, അ അവസ്ഥയിൽ മയക്കംപോലെ ഉണ്ടായി. നമസ്കാരം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കുറച്ചു സമയത്തിനുശേഷം വീണ്ടും അവിടന്ന് ചോദിച്ചു, സുബ്ഹി നമസ്കാരത്തിന് സമയമായോ? സമയമായെന്ന് അറിയിച്ചു. വീണ്ടും നമസ്കാരത്തിന് നിയുത്തു ചെയ്തു. എന്നാൽ, അത് പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞോ എന്നെനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല. ആ നേരത്ത് അവിടത്തെ അവസ്ഥ വിഷമത്തിന്റേയും പരിശ്രമത്തിന്റേയുമായിരുന്നു. എട്ടോ എട്ടരയോ മണിയായപ്പോൾ ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു, ഹുദൂറിന് ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകമായി എന്താണ് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളത്? എന്നാൽ, ആ മഹാത്മാവിന് ഉത്തരം കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് കടലാസും പേനയും വരുത്തിച്ചു. അവിടന്ന് ഇടതു കൈയുടെ സഹായത്താൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് എന്തോ എഴുതാനാഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ, വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് രണ്ടു നാലു വക്കുകൾ മാത്രമാണ് എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞത്. പിന്നീട് ക്ഷീണം കാരണത്താൽ കടലാസിന്റെ മേൽ പേന ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞ് നീങ്ങാൻ തുടങ്ങി. വീണ്ടും അവിടന്ന് കിടന്നു. ഈ അവസാനത്തെ ലിഖിതം അതിൽ നാവിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ പ്രകടനമായിരുന്നുവെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. കുറച്ചു ഭാഗം വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. അത് മാതാവിന് നൽകപ്പെട്ടു. 9 മണിക്കുശേഷം ഹദ്റത്ത് സാഹിബിന്റെ അവസ്ഥ കൂടുതൽ ഗുരുതരമായി. അൽപ്പസമയത്തിനുശേഷം മരണവായു വലിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ, ഒരു ശബ്ദമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദീർഘമായി ശ്വാസം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ആ നേരത്ത് ആ മഹാത്മാവിന്റെ

• ഹദീമുന്നബ്വി ﷺ •

"അൽമുസ്ലിമു അഖുൽമുസ്ലിമി."
ഒരു മുസ്ലിം മറ്റൊരു മുസ്ലിമിന്റെ സഹോദരനാണ്.

ത്യാലിബെ ദുആ **Late DILSAD ABDULLATHEEF AND FAMILY KALLIKOTE**
PATHAPPIRIYAM, MALAPURAM

• ഹദീമുന്നബ്വി ﷺ •

"അസ്സലാമു ഖബ്ലൽകലാമി."
സംസാരിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ സലാം പറയുക.

AYUR PHARMACY
ആയുർവേദ മരുന്ന് ഷോപ്പ് & ക്ലിനിക്
9447 521 398

ത്യാലിബെ ദുആ **DR.C.G. KAMALUDEEN, DR. C.G. NAZIM AHMAD**
VAYANASHALA, PATHAPPIRIYAM, KERALA

ANNUAL SUBSCRIPTION : Rs.600/- (Per Issue : Rs. 12.00/-) (WEIGHT : 20-50 gms/Issue)

തലദാഗത്തു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഈ അവസ്ഥകൾ അടുത്ത മുറിയിലുണ്ടായിരുന്ന മാതാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു. അവരും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കുറച്ചു സ്ത്രീകളും അവിടെ കട്ടിലിനടുത്ത് വന്ന് തറയിലിരുന്നു. ആ നേരത്ത് ഡോക്ടർ മുഹമ്മദു ഹുസയ്ൻ ശാഹ് സാഹിബ് ലാഹോരി അവിടെത്തന്നെ സന്താനിനടുത്ത് മരുന്ന് കുത്തിവെച്ചു. അതിനാൽ അവിടെ തടിച്ചുണ്ടായി. എന്നാൽ, ഒരു ദേദവുമുണ്ടായില്ല. എന്നല്ല ചിലയാളുകൾ അത് മോശമായി കരുതി. എന്തിനാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഈ നേരത്ത് ബുദ്ധിമുട്ടിലാക്കുന്നതെന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. കുറച്ചു സമയം വരെ ശ്വാസം വലിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ശ്വാസത്തിന്റെ ഇടവേള കൂടാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ അവസാനം ഒരു ദീർഘശ്വാസമെടുത്തു. അവിടെത്തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് പറന്നുയരുകയും ചെയ്തു. **അല്ലാഹുമാ സ്വല്ലി വ അലാ മുത്യായിഹീ മുഹമ്മദിൻ വ ബാരിക് വ സല്ലിം (സീറത്തുൽ മഹ്ദി വാജ് 1, പേജ് 7-10, പ്രസാധനം ഖാദിയായൻ)**

പേജ് 1 ൽ നിന്ന്

ഏതെങ്കിലും നല്ല ഡോക്ടറെ കൊണ്ടു ചികിത്സിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കുട്ടി മരിച്ചുപോകുമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, സ്ത്രീ പുരുഷഡോക്ടറെകൊണ്ട് കുട്ടിയെ എടുപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൾ പാപിയായിരിക്കും, അവൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതു പോലെയായിരിക്കും. പിന്നീട് നിർബന്ധമായ ജോലി കാരണത്താലും ഇതു ചെയ്യാവുന്നതാണ്. കർഷക കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ ഉദാഹരണം ഞാൻ പറഞ്ഞതാണ്. അവർക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. തങ്ങളുടെ ദർത്താവിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലിയിൽ സഹായിക്കാത്തതിനേക്കാളും ഈ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇല്ലാ മാ ഉപഹരിമിൻഹാ എന്നതിൽ പെട്ടതാണ്." **(തഹ്സീനി കബീർ വാജ് 8, പേജ് 488, സുറത്തുനൂർ ആയത്ത് 32)**

പേജ് 10 ൽ നിന്ന്

13-ാം രാത്രിയിലും, സൂര്യഗ്രഹണം 28-ാം പകലിലും സംഭവിച്ചു. അറബി നിഘണ്ടു പ്രകാരം ഒന്നാം രാത്രിയിലെ ചന്ദ്രനെ 'ഖമർ' (അതായത് ഹദീമിലുള്ള പദം) എന്നു പറയുകയില്ല. അതിനു പകരം ആദ്യമുന്നു ദിവസത്തെ ചന്ദ്രന് 'ഹിലാൽ'

എന്നാണ് പറയുന്നത്. ചിലരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ആദ്യ ഏഴു ദിവസത്തെ ചന്ദ്രനെ 'ഹിലാൽ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ആക്ഷേപമെന്തെന്നാൽ ഇനി ആദ്യദിവസത്തെ ചന്ദ്രന് 13-ാം രാത്രിയിലും മധ്യപകലിൽ (28-ാം പകലിലെ) സൂര്യന് ഗ്രഹണമുണ്ടായാൽ തന്നെ അതിലേതാണ് അമാനുഷികത്വം എന്നതാണ്? നമുൻ മാസത്തിൽ ഒരിക്കലും സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലേ? അതിനുള്ള മറുപടിയെന്തെന്നാൽ, നമുൻ മാസത്തിൽ ഈ രണ്ടു ഗ്രഹണങ്ങളും ഒരിക്കലും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നല്ല ഹദീമ് പറയുന്നത്. മറിച്ച് അതിന്റെയർത്ഥം നമുൻ മാസത്തിൽ ഈ രണ്ട് ഗ്രഹണങ്ങളും ഒരുമിച്ചുണ്ടായപ്പോൾ ഒരാളും റസൂലെന്നോ നബിയെന്നോ വാദിക്കുന്നവരായി ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ്. ഹദീമിലെ വ്യക്തമായ പദപ്രയോഗം ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് ഗ്രഹണങ്ങളും ഒരുമിച്ചു നമുൻ മാസത്തിൽത്തന്നെ സംഭവിച്ചുവെന്നും അപ്പോൾ ഒരു റസൂലോ നബിയോ വാദിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഒരാൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ അതിന് തെളിവ് ഹാജരാക്കേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇസ്ലാമിക കലണ്ടർ അനുസരിച്ച് 1300 വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ നിരവധി വ്യാജവാദികൾ വാഗ്ദത്ത മഹ്ദിയും മസീഹുമാണെന്ന് വാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം ആർക്കൊന്നറിയാത്തത്? ആ വ്യാജവാദികൾ യുദ്ധം ചെയ്കപോലുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ കാലത്ത് നമുൻ മാസത്തിൽ സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ആർക്കാണ് തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കുക? തെളിവ് ഹാജരാക്കാത്തതിനേക്കാളും നിസംശയം ഈ സംഭവം അമാനുഷികം തന്നെയാണ്. എന്തെന്നാൽ അതുപോലെയാണ് ലോകത്ത് കാണപ്പെടാത്തതിനെയാണ് 'അമാനുഷികം' എന്നു പറയുന്നത്.

അതിനെക്കാളുപരി ഹദീമ് മാത്രമല്ല വിശുദ്ധവുർആനും ഇതു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴെ കൊടുക്കുന്ന വചനം നോക്കുക.

വ ഖസഫൽ ഖമറു, വ ജുമിഅശ്ശംസു വൽ ഖമറു

ചന്ദ്രന് ഗ്രഹണമുണ്ടാവുകയും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും (ഗ്രഹണം സംഭവിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ (75:9-10)1*

മുന്നാമത്തെ ആക്ഷേപം ഈ ഹദീമ് 'മർഫൂഅ് മുത്തസ്സിൽ'(മർഫൂഅ് എന്നാൽ ഉന്നതം. നിവേദകപരമ്പര അവിചിന്നമായും ദോഷരഹിതമായും

നബിപ്പിരിരുമേനിവരെ എത്തിയിട്ടുള്ളത്. മുത്തസ്സിൽ എന്നാൽ, അവിചിന്നം. അതായത് നിവേദകശൃംഖലയിൽ കണ്ണികൾക്കൊന്നിനുംതന്നെ കേടുപാടുകൾ കൂടാതെ നബിപ്പിരിരുമേനിവരെ എത്തുന്നത്. അതായത് അവിചിന്നമായ(വിച്ഛേദിക്കപ്പെടാത്ത, ഇടവിടാതെയുള്ള) 'സനദ്'കളുള്ള ഹദീമുകൾ) അല്ലെന്നും അത് ഇമാം മുഹമ്മദ് ബാബിർ(റ)ന്റെ വെറും പ്രസ്താവന മാത്രമാണെന്നുമാണ്. ഇതിനുള്ള മറുപടി ഇതാണ്. നബി(സ) പിരിരുമേനിയുടെ ഉമ്മത്തിലുള്ള ഇമാമിങ്ങളുടെ ചര്യയെന്നായിരുന്നുവെന്നാൽ അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ ഔന്നത്യം കാരണം നിവേദക പരമ്പരയുടെ ആളുകളുടെ പേരുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നത് ആവശ്യമായി അവർ കരുതിയിരുന്നില്ല. അവരുടെ ഈ ചര്യവളരെ പ്രശസ്തമാണ്. ഈ വിധത്തിലുള്ള നൂറുകണക്കിലുള്ള ഹദീമുകൾ ശിയാ കക്ഷിയിലുണ്ട്. അതിലുപരി ഇമാം ദാവൂദ്ബുത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹദീമ് ശേഖരണത്തിൽ അതുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കൂടാതെ, ഈ ഹദീമിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയ കാര്യം പരോക്ഷമായതാണ്. 1300 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് പ്രകടമാകുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ അതു പറയുന്നത് വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ കാലത്ത് ചന്ദ്രഗ്രഹണം 13-ാം രാവിലും സൂര്യഗ്രഹണം മധ്യപകലിലും സംഭവിക്കുമെന്നാണ്. (അതായത് 28ന് പകലിൽ). ഇത് വാഗ്ദത്ത മഹ്ദി ഒഴികെയുള്ള ആരുടെ കാലത്തും സംഭവിക്കുകയുമില്ല. വളരെ വ്യക്തമായ കാര്യമെന്തെന്നാൽ പരോക്ഷമായ കാര്യങ്ങൾ ഒരു പ്രവാചകനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും പറയാൻ സാധ്യമല്ല എന്നതാണ്. സർവ്വോന്നതനായ അല്ലാഹു വിശുദ്ധവുർആനിൽ പറയുന്നു:

അല്ലാഹു ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളത് അവസാനകാലത്തേക്കുള്ള അടയാളമാണിതെന്നാണ്. അതായത് ഒരേയൊരു മാസത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങൾ! ഇതേ ആയത്തിന്റെ അടുത്ത ദാഗത്ത്, ഇതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് ഓടിപ്പോകാൻ ഒരു ഇടവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് പ്രകടമാകുന്നത് സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങൾ വാഗ്ദത്ത മഹ്ദിയുടെ കാലത്തായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക എന്നാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ദൈവിക പ്രവചനമനുസരിച്ചായതിനാൽ നിഷേധികളുടെമേൽ ന്യായപൂർത്തി ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും.

1*.മർഫൂഅ് എന്നാൽ, നിവേദകരുടെ പരമ്പര നബി(സ)പിരിരുമേനി വരെ എത്തുന്ന ഹദീമാണ്. മുത്തസ്സിൽ എന്നാൽ, നിവേദക പരമ്പരയുടെ കണ്ണി തടസ്സം കൂടാതെ നില്ക്കുമെന്നാണ്.

ലാ യുജ്ഹിറു അലാ ഗയ്ബിഹി അഹദൻ ഇല്ലാ മനിർത്തളാ മിൻ രിറ സൂലിൻ അതായത് അല്ലാഹു തന്റെ പരോക്ഷമായ കാര്യങ്ങൾ റസൂൽമാർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയില്ല. (72:27 - 28)

ഇപ്പോൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഈ പ്രവചനം പൂർത്തിയായതിനാൽ, ഹദീമ് ആധികാരികമല്ല എന്ന വാദം അല്ലെങ്കിൽ ഇമാം മുഹമ്മദ് ബാബിറിന്റെ പ്രസ്താവന ആധികാരികമല്ല എന്ന കാര്യം മുടന്തൻ ന്യായമാണ്.

യാഥാർത്ഥ്യമിതാണ്, ഈ ആളുകൾ നബി(സ)പിരിരുമേനിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധവുർആന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രവചനം പൂർത്തിയാവണം എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ലോകം അവസാനമടക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അവസാനകാലത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രവചനവും പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. ഈ ഹദീമിനേക്കാൾ ആധികാരികമായ ഏത് ഹദീമാണുള്ളത്, അതിന്റെ പ്രാമാണികതക്ക് ഹദീമ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ വിമർശനത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അത് സ്വയംതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുകയാണ് അതിന് ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ആധികാരികതയുണ്ടെന്ന്.*

ഫഇനഹാ ലാ തഅ്മൽ അബ്സാറ വ ലാക്കിൻ തഅ്മൽവുലുബുല്ലത്തി ഫിസ്സുദൂർ(22:47)എന്തെന്നാൽ കണ്ണുകൾ അന്ധമാകുന്നില്ല. പക്ഷേ, നെഞ്ചുകളിലുള്ള ഹൃദയങ്ങളാണ് അന്ധമാകുന്നത്.

ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിരാകരിക്കുകയെന്നത് മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം ഇത് മഹത്തായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ആയിരക്കണക്കായ ഉലമായും ഹദീമ് പണ്ഡിതന്മാരും ഇതുണ്ടാകുന്നത് എനിക്കുമുന്പേതന്നെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ മിമ്പുകളിൽ കയറിയും കരഞ്ഞു കരഞ്ഞും അത് ഓർമപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റവും അവസാനമായി ലഘോക്കകാരനായ മുഹമ്മദു മുഹമ്മദും ഇക്കാലത്ത് ഈ ഗ്രഹണത്തെ സംബന്ധിച്ച് തന്റെ 'അഹ് വാലുൽ ആഖിറത്ത്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ ആഗമനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു കവിത എഴുതിപ്പോയിരിക്കുന്നു.